

Regeringens proposition 1978/79:202

om avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension och arbetsskadeförsäkringen under åren 1980–1984, m. m.;

beslutad den 15 mars 1979.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

GABRIEL ROMANUS

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att avgiften till försäkringen för tilläggspension (ATP) under åren 1980–1984 höjs årligen med 0,25 % av det avgiftsgrundande löneunderlaget. Därmed kommer ATP-avgift för nämnda år att tas ut med resp. 12,00, 12,25, 12,50, 12,75 och 13,00 %.

Avgiften till arbetsskadeförsäkringen föreslås höjd från nuvarande 0,25 % av lönesumman till 0,60 % för femårsperioden 1980–1984.

Vidare föreslås att skyldigheten att erlagga avgift för finansieringen av samhällets barnomsorg fr. o. m. år 1980 utsträcks till att gälla även egenföretagare.

I propositionen föreslås att konstnärer och andra som uppbär vissa statliga beskattade bidrag skall kunna tillgodoräkna sig bidragen som pensionsgrundande inkomst inom den allmänna försäkringen. Den som betalar ut bidragen föreslås bli skyldig att betala de avgifter till bl. a. socialförsäkringarna som belöper på bidragen.

Dagpenning som utgår till frivilliga inom försvaret föreslås bli pensionsgrundande.

Vidare föreslås att underlaget för arbetsgivarnas avgifter till socialförsäkringarna och näraliggande ändamål utsträcks till att omfatta även naturaförmån i form av fri bil. Samtidigt föreslås värdet av bilförmånen bli beaktat vid beräkning av sjukpenninggrundande och pensionsgrundande inkomst inom den allmänna försäkringen.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 1980.

1 Förslag till

Lag om procentsatser för uttag av avgift under åren 1980–1984 till försäkringen för tilläggspension

Härigenom föreskrivs, att den i 19 kap. 5 § lagen (1962:381) om allmän försäkring nämnda procentsatsen för uttag av avgift till försäkringen för tilläggspension skall utgöra 12,00 % för år 1980, 12,25 % för år 1981, 12,50 % för år 1982, 12,75 % för år 1983 och 13,00 % för år 1984.

2 Förslag till

Lag om procentsats för uttag av avgift under åren 1980–1984 till arbetsskadeförsäkringen

Härigenom föreskrivs, att den i 7 kap. 3 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring nämnda procentsatsen för uttag av försäkringsavgift skall utgöra 0,60 % för åren 1980–1984 och att 1/30 av försäkringsavgifterna skall anses svara mot förvaltningskostnader.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1976:381) om barnomsorg

Härigenom föreskrivs att 14 och 16–18 §§ lagen (1976:381) om barnomsorg skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Om statsbidrag till kommunernas barnomsorg finns särskilda bestämmelser. För finansiering av sådant statsbidrag erlägges årligen socialavgift enligt 15 och 16 §§.

Om statsbidrag till kommunernas barnomsorg finns särskilda bestämmelser. För finansiering av sådant statsbidrag erlägges årligen socialavgift enligt 15–17 §§.

16 §¹

Avgift utgår med 1,9 procent av det belopp, på vilket avgiften skall beräknas.

Fysisk person som haft inkomst av annat förvärvsarbete än anställning enligt 3 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall erlägga barnomsorgsavgift enligt de grunder som anges för sjukförsäkringsavgift i 19 kap. 2 § samma lag.

¹ Lydelse enligt prop. 1978/79:100, bilaga 8.1.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 §

I fråga om debitering och uppbörd av avgift äger lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m. motsvarande tillämpning.

Avgift som avses i 15 och 16 §§ utgår med 1,9 % av det belopp på vilket avgiften skall beräknas.

18 §

Avgifterna tillföres staten.

I fråga om debitering och uppbörd av avgift som avses i 15 § tillämpas lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Om debitering och uppbörd av avgift som avses i 16 § finns bestämmelser i uppbördslagen (1953:272).

Avgifterna tillföres staten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980 och tillämpas i fråga om avgift som belöper på tid efter ikraftträdandet.

4 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring**

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 §, 11 kap. 2 § och 19 kap. 1, 4 och 7 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 kap.

2 §

Sjukpenninggrundande inkomst är den inkomst i penningar eller naturaförmåner i form av kost *eller* bostad, som försäkrad kan antagas för år räknat komma att tills vidare åtnjuta av eget arbete, antingen såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst (inkomst av anställ-

Sjukpenninggrundande inkomst är den inkomst i penningar eller naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil*, som försäkrad kan antagas för år räknat komma att tills vidare åtnjuta av eget arbete, antingen såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst (inkomst av anställ-

¹ Lagen omtryckt 1977:630.

Nuvarande lydelse

ning) eller på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete). Sjukpenninggrundande inkomst fastställs av försäkringskassan. Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete skola därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor. För tid då undantagande från försäkringen för tilläggs pension enligt 11 kap. 7 § gäller för den försäkrade skall inkomst av annat förvärvsarbete icke beaktas.

Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst bortses från inkomst av anställning och annat förvärvsarbete i den mån summan därav överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet. Belopp, från vilket sålunda skall bortses, avräknas i första hand på inkomst av annat förvärvsarbete. Ersättning i penningar eller naturaförmåner som i första stycket sagts för arbete som någon utför för annans räkning utan att vara anställd i dennes tjänst skall, om ersättningen under ett år uppgått till minst femhundra kronor, anses såsom inkomst av anställning. Är ersättningen att hänföra till inkomst av rörelse som bedrivits av den som utfört arbetet eller av jordbruksfastighet som denne brukat skall vad nu sagts gälla endast såvida denne och den som utgivit ersättningen äro ense därom. I de fall som nu nämnts skall den som utfört arbetet anses såsom arbetstagare och den som utgivit ersättningen såsom arbetsgivare.

Beräkning av sjukpenninggrundande inkomst skall, där förhållandena ej eljest äro kända för försäkringskassan, grundas på de upplysningar, som kassan kan inhämta av den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller som må kunna framgå av den uppskattning, som vid taxering gjorts av den försäkrades inkomst. Inkomst av arbete för egen räkning må ej beräknas högre än som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. Utgöres inkomst helt eller delvis av naturaförmåner, skola dessa uppskattas efter de regler, som tillämpas vid beräkning av preliminär skatt.

Föreslagen lydelse

ning) eller på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete). Sjukpenninggrundande inkomst fastställs av försäkringskassan. Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete skola därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor. För tid då undantagande från försäkringen för tilläggs pension enligt 11 kap. 7 § gäller för den försäkrade skall inkomst av annat förvärvsarbete icke beaktas.

Beräkning av sjukpenninggrundande inkomst skall, där förhållandena ej eljest äro kända för försäkringskassan, grundas på de upplysningar, som kassan kan inhämta av den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller som må kunna framgå av den uppskattning, som vid taxering gjorts av den försäkrades inkomst. Inkomst av arbete för egen räkning må ej beräknas högre än som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. Utgöres inkomst helt eller delvis av naturaförmåner *i form av kost och bostad*, skola dessa uppskattas efter de regler, som tillämpas vid beräkning

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

av preliminär skatt. *Värdet av naturaförmån i form av bil skall uppskattas enligt de grunder som gälla för värdering av förmånen vid debitering och uppbörd av arbetsgivaravgift till sjukförsäkringen.*

11 kap.

2 §²

Med inkomst av anställning avses den lön i penningar eller naturaförmåner i form av kost *eller* bostad, som försäkrad åtnjuter såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst. Till sådan inkomst hänföres dock icke från en och samme arbetsgivare åtnjuten lön som under ett år ej uppgått till femhundra kronor. Såsom inkomst av anställning anses även

Med inkomst av anställning avses den lön i penningar eller naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil*, som försäkrad åtnjuter såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst. Till sådan inkomst hänföres dock icke från en och samme arbetsgivare åtnjuten lön som under ett år ej uppgått till femhundra kronor. Såsom inkomst av anställning anses även

a) sjukpenning enligt denna lag eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utgår enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den mån ersättningen träder i stället för försäkrads inkomst såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst,

b) föräldrapenning,

c) vårdbidrag enligt 9 kap. 4 §,

d) dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa,

e) kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd,

f) utbildningsbidrag under arbetsmarknadsutbildning i form av dagpenning och stimulansbidrag,

g) timstudiestöd, inkomstbidrag och vuxenstudiebidrag enligt studiestödslagen (1973:349),

h) delpension enligt lagen (1975:380) om delpensionsförsäkring,

i) dagpenning till värnpliktiga, vapenfria tjänstepliktiga och elever i bistånds- och katastrofutbildning under repetitionsutbildning, läkare under försvarsmedicinsk tjänstgöring samt civilförsvarspliktiga,

i) dagpenning till värnpliktiga, vapenfria tjänstepliktiga och elever i bistånds- och katastrofutbildning under repetitionsutbildning, *frivilliga som genomgå utbildning under krigsförbandsövning eller särskild övning*

² Lydelse enligt prop. 1978/79:75.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

*inom värnpliktsutbildningen, läkare
under försvarsmedicinsk tjänstgö-
ring samt civilförsvarspiktiga,*

- j) utbildningsbidrag för doktorander,
- k) timersättning vid grundläggande utbildning för vuxna,
- l) livränta enligt 4 kap. lagen om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestämmes med tillämpning av sagda lag,

*m) från Sveriges författarfond och
konstnärsnämnden utgående bidrag
som ej är att hänföra till inkomst av
annat förvärsarbete enligt 3 §, i den
mån regeringen så förordnar.*

I fråga om ersättning i penningar eller naturaförmåner som i första stycket sägs för arbete som någon utfört för annans räkning utan att vara anställd i dennes tjänst skall vad i 3 kap. 2 § andra stycket sägs äga motsvarande tillämpning.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall hänsyn tagas till lön eller annan ersättning, som försäkrad åtnjutit från arbetsgivare, vilken är bosatt utom riket eller är utländsk juridisk person, endast i fall då den försäkrade sysselsatts här i riket eller tjänstgjort som sjöman ombord på svenskt handelsfartyg. Vad i detta stycke sägs skall icke gälla beträffande lön till svensk medborgare, såframt svenska staten eller, där lönen härrör från utländsk juridisk person, svensk juridisk person, som äger ett bestämmande inflytande över den utländska juridiska personen, enligt av riks-försäkringsverket godtagen förbindelse har att svara för avgift till försäkringen för tilläggspension enligt 19 kap. 1 §.

Hänsyn skall ej heller tagas till lön eller annan ersättning från främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller från arbetsgivare, vilken tillhör beskickning eller konsulat som nu sagts och icke är svensk medborgare. Vad i detta stycke sägs skall icke gälla beträffande lön till svensk medborgare eller den som utan att vara svensk medborgare är bosatt i riket, såframt utländsk beskickning här i riket enligt av riks-försäkringsverket godtagen förbindelse har att svara för avgift till försäkringen för tilläggspension enligt 19 kap. 1 §.

Den som åtagit sig förbindelse enligt tredje eller fjärde stycket skall anses såsom arbetsgivare.

19 kap.

1 §

Arbetsgivare skall enligt vad nedan sägs för varje år erlagga socialförsäkringsavgift till sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension.

Nuvarande lydelse

Avgift till sjukförsäkringen och till folkpensioneringen utgår å summan av vad arbetsgivaren under året till arbetstagare hos honom i penningar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad utgivit såsom lön eller, där fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten är för handen, annan ersättning för utfört arbete.

Avgift till försäkringen för tilläggspension utgår å summan av vad arbetsgivaren under året till arbetstagare hos honom i penningar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad utgivit såsom lön eller, där fall som avses i 11 kap. 2 § andra stycket är för handen, annan ersättning för utfört arbete, sedan från nämnda summa dragits ett belopp motsvarande det vid årets ingång gällande basbeloppet multiplicerat med det beräknade genomsnittliga antalet arbetstagare hos arbetsgivaren under året. Härvid skall arbetstagare, som under hela året varit anställd med full arbetstid, räknas såsom en arbetstagare och arbetstagare, som under året varit anställd i mindre omfattning, medräknas i motsvarande mån. Det antal arbetstimmar per år som i allmänhet skall anses motsvara full arbetstid fastställas av regeringen efter förslag av riksförsäkringsverket. Genomsnittliga antalet arbetstagare beräknas med en decimal. Om särskilda skäl föranleda därtill, må avgift beräknas på sätt som avviker från vad nu stadgats men som giver i huvudsak samma resultat.

Vid beräkning av avgift enligt

Föreslagen lydelse

Avgift till sjukförsäkringen och till folkpensioneringen utgår å summan av vad arbetsgivaren under året till arbetstagare hos honom i penningar eller naturaförmåner i form av kost, bostad eller bil utgivit såsom lön eller, där fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten är för handen, annan ersättning för utfört arbete.

Avgift till försäkringen för tilläggspension utgår å summan av vad arbetsgivaren under året till arbetstagare hos honom i penningar eller naturaförmåner i form av kost, bostad eller bil utgivit såsom lön eller, där fall som avses i 11 kap. 2 § andra stycket är för handen, annan ersättning för utfört arbete, sedan från nämnda summa dragits ett belopp motsvarande det vid årets ingång gällande basbeloppet multiplicerat med det beräknade genomsnittliga antalet arbetstagare hos arbetsgivaren under året. Härvid skall arbetstagare, som under hela året varit anställd med full arbetstid, räknas såsom en arbetstagare och arbetstagare, som under året varit anställd i mindre omfattning, medräknas i motsvarande mån. Det antal arbetstimmar per år som i allmänhet skall anses motsvara full arbetstid fastställas av regeringen efter förslag av riksförsäkringsverket. Genomsnittliga antalet arbetstagare beräknas med en decimal. Om särskilda skäl föranleda därtill, må avgift beräknas på sätt som avviker från vad nu stadgats men som giver i huvudsak samma resultat.

Vid beräkning av avgift enligt

Nuvarande lydelse

denna paragraf skall hänsyn icke tagas till arbetstagare, vars lön under året ej uppgått till femhundra kronor. Vad gäller sjukförsäkringen och folkpensioneringen skall vidare bortses från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, eller, där fråga är om arbete som utförts för annans räkning utan att anställning förelegat, från arbetstagare som varit bosatt utomlands och utfört arbetet utom riket. Såvitt angår försäkringen för tilläggspension skall hänsyn icke tagas till arbetstagares lön eller ersättning i vad den för år räknat överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet. Såvitt angår försäkringen för tilläggspension skall vidare bortses från arbetstagare, som vid årets ingång uppnått sextiofem års ålder, så ock från arbetstagare i fall då lön eller annan ersättning till honom antingen enligt 11 kap. 2 § tredje eller fjärde stycket icke räknas såsom inkomst av anställning eller, om arbetstagaren icke är svensk medborgare och ej heller är bosatt härstädes, avser arbete utom riket.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt 3 kap. 16 § eller 4 kap. 12 §. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen eller för ersättning för vilken bevillningsavgift erlagts enligt lagen (1908:128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Föreslagen lydelse

denna paragraf skall hänsyn icke tagas till arbetstagare, vars lön under året ej uppgått till femhundra kronor. Vad gäller sjukförsäkringen och folkpensioneringen skall vidare bortses från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, eller, där fråga är om arbete som utförts för annans räkning utan att anställning förelegat, från arbetstagare som varit bosatt utomlands och utfört arbetet utom riket. Såvitt angår försäkringen för tilläggspension skall hänsyn icke tagas till arbetstagares lön eller ersättning i vad den för år räknat överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet. Såvitt angår försäkringen för tilläggspension skall vidare bortses från arbetstagare, som vid årets ingång uppnått sextiofem års ålder, så ock från arbetstagare i fall då lön eller annan ersättning till honom antingen enligt 11 kap. 2 § tredje eller fjärde stycket icke räknas såsom inkomst av anställning eller, om arbetstagaren icke är svensk medborgare och ej heller är bosatt härstädes, avser arbete utom riket.

Bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) skall vid beräkning av avgift enligt denna paragraf anses som lön.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Den som utgivit bidraget skall anses som arbetsgivare. Vid beräkning av avgift till försäkringen för tilläggs-pension skall den som uppburit bidra-get anses som arbetstagare, som under hela året varit anställd med full arbets-tid.

4 §³

Avgift till sjukförsäkringen enligt 1 § eller sjukförsäkringsavgift enligt 2 § skall utgå med tio och sex tion-dels procent av det belopp, varå avgiften skall beräknas. För försäk-rad som på grund av undantagande enligt 11 kap. 7 § ej omfattas av sjukpenningförsäkringen eller för vilken försäkringen enligt 3 kap. 11 § gäller med karenstid, beräknas dock avgift enligt 2 § efter den lägre procentsats som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, myndighet fastställer med hänsyn till den inverkan undantagandet eller karenstiden bedömes få på försäk-ringens utgifter. Influtna avgifter fördelas mellan de allmänna försäk-ringskassorna till täckande av deras utgifter under året för sjukförsäk-ringsförmåner, inberäknat de *utgifter för läkemedel och kostnader* enligt lagen (1974:525) om ersättning för viss födelsekontrollerande verksam-het m. m., som åvila kassorna, samt för förvaltning, till den del utgifterna icke täckas av statsbidrag enligt 7 §. Influtna avgifter skola även täcka de kostnader som under året uppkom-mit för centrala studiestödsnämnden i anledning av att aterbetalningsplik-

Avgift till sjukförsäkringen enligt 1 § eller sjukförsäkringsavgift enligt 2 § skall utgå med tio och sex tion-dels procent av det belopp, varå avgiften skall beräknas. För försäk-rad som på grund av undantagande enligt 11 kap. 7 § ej omfattas av sjukpenningförsäkringen eller för vilken försäkringen enligt 3 kap. 11 § gäller med karenstid, beräknas dock avgift enligt 2 § efter den lägre procentsats som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, myndighet fastställer med hänsyn till den inverkan undantagandet eller karenstiden bedömes få på försäk-ringens utgifter. Influtna avgifter fördelas mellan de allmänna försäk-ringskassorna till täckande av deras utgifter under året för sjukförsäk-ringsförmåner, inberäknat de kost-nader enligt lagen (1974:525) om ersättning för viss födelsekontrolle-rande verksamhet m. m., som åvila kassorna, samt för förvaltning, till den del utgifterna icke täckas av statsbidrag enligt 7 §. Influtna avgif-ter skola även täcka de kostnader som under året uppkommit för *den allmänna försäkringen för förmåner enligt lagen (1954:519) om kostnads-*

³ Senaste lydelse 1978:216.

Nuvarande lydelse

tiga studiemedel, som belöpa på studerandes sjukperiod, enligt studiestödslagen (1973:349) icke skola återbetalas, till den del kostnaderna icke skola täckas med statliga medel enligt 7 § andra stycket. För reglering av över- och underskott skall finnas en fond, benämnd allmänna sjukförsäkringsfonden. Regeringen fastställer grunderna för överförandet av medel till och från fonden.

Föreslagen lydelse

fria och prisnedsatta läkemedel m. m., samt för centrala studiestödsnämnden i anledning av att återbetalningspliktiga studiemedel, som belöpa på studerandes sjukperiod, enligt studiestödslagen (1973:349) icke skola återbetalas, till den del kostnaderna icke skola täckas med statliga medel enligt 7 § andra stycket. För reglering av över- och underskott skall finnas en fond, benämnd allmänna sjukförsäkringsfonden. Regeringen fastställer grunderna för överförandet av medel till och från fonden.

7 §

Statsbidrag utgår för varje år med femton procent av allmän försäkringskassas utgifter för sjukförsäkringsförmåner, inberäknat de *utgifter för läkemedel och kostnader* enligt lagen (1974:525) om ersättning för viss födelsekontrollerande verksamhet m. m., som åvila kassan, samt för förvaltning.

Statliga medel utgår vidare för varje år med femton procent av de kostnader som under året uppkommit för centrala studiestödsnämnden i anledning av att återbetalningspliktiga studiemedel, som belöpa på studerandes sjukperiod, enligt studiestödslagen (1973:349) icke skola återbetalas.

Statsbidrag utgår för varje år med femton procent av allmän försäkringskassas utgifter för sjukförsäkringsförmåner, inberäknat de kostnader enligt lagen (1974:525) om ersättning för viss födelsekontrollerande verksamhet m. m., som åvila kassan, samt för förvaltning.

Statliga medel utgår vidare för varje år med femton procent av de kostnader som under året uppkommit för *den allmänna försäkringen för förmåner enligt lagen (1954:519) om kostnadsfria och prisnedsatta läkemedel m. m., samt för centrala studiestödsnämnden i anledning av att återbetalningspliktiga studiemedel, som belöpa på studerandes sjukperiod, enligt studiestödslagen (1973:349) icke skola återbetalas.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att 3 och 4 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Inkomst av anställning, för vilken den försäkrade icke är skattskyldig här i riket, skall bestämmas med ledning av särskild uppgift från arbetsgivaren. Sådan uppgift skall senast den 31 januari året näst efter det år, som inkomsten avser, avlämnas till den myndighet, som enligt 1 § har att bestämma den försäkrades pensionsgrundande inkomst. I uppgiften skall angivas den försäkrades fullständiga namn, födelsetid och adress ävensom beloppet av den utbetalade lönen eller ersättningen och den tidrymd som denna avser. Vidare skall i uppgiften angivas, huruvida den försäkrade åtnjuter naturaförmåner i form av kost *eller* bostad. Ett exemplar av uppgiften skall inom tid som nyss sagts av arbetsgivaren sändas till den försäkrade.

Om skyldighet för arbetsgivare att vid arbetsgivaruppgift enligt lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m. foga uppgift som avses i första stycket stadgas i nämnda lag.

Inkomst av anställning, för vilken den försäkrade icke är skattskyldig här i riket, skall bestämmas med ledning av särskild uppgift från arbetsgivaren. Sådan uppgift skall senast den 31 januari året näst efter det år, som inkomsten avser, avlämnas till den myndighet, som enligt 1 § har att bestämma den försäkrades pensionsgrundande inkomst. I uppgiften skall angivas den försäkrades fullständiga namn, födelsetid och adress ävensom beloppet av den utbetalade lönen eller ersättningen och den tidrymd som denna avser. Vidare skall i uppgiften angivas, huruvida den försäkrade åtnjuter naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil*. Ett exemplar av uppgiften skall inom tid som nyss sagts av arbetsgivaren sändas till den försäkrade.

Med arbetsgivare förstås vid tillämpningen av denna lag även den som utgivit bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen (1962:381) om allmän försäkring.

¹ Lagen omtryckt 1976:1015. Senaste lydelse av lagens rubrik 1976:1015.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Vid bestämmande av pensionsgrundande inkomst skall, utöver vad som framgår av lagen om allmän försäkring, gälla följande.

Värdet av naturaförmån i form av kost *eller* bostad till arbetstagare, som avses i 1 § första stycket lagen om sjömansskatt, skall uppskattas i enlighet med vad riksförsäkringsverket föreskriver. Vad nyss sagts skall jämväl äga tillämpning beträffande förmån av kost *eller* bostad i fall som avses i 3 § första stycket.

Värdet av naturaförmån i form av kost, bostad *eller bil* till arbetstagare, som avses i 1 § första stycket lagen om sjömansskatt, skall uppskattas i enlighet med vad *regeringen eller efter regeringens bemyndigande riksförsäkringsverket* föreskriver. *Värdet av bilförmån skall uppskattas enligt de grunder som gäller för värdering av förmånen vid debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.* Vad nyss sagts skall jämväl äga tillämpning beträffande förmån av kost, bostad *eller bil* i fall som avses i 3 § första stycket.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall avdrag göras för kostnader som arbetstagaren haft att bestrida i innehavd anställning, i den mån kostnaderna minskade med erhållen kostnadsersättning överstiga ettusen kronor.

Riksförsäkringsverket äger meddela särskilda föreskrifter angående beräkning av sådan inkomst av anställning, som enligt lagen om statlig inkomstskatt hänföres till intäkt av jordbruksfastighet eller intäkt av rörelse.

Vid beräkning av inkomst av annat förvärvsarbete skall från inkomst av rörelse avdragas underskott å rörelse under beskattningsåret. I fråga om inkomst av jordbruksfastighet skall motsvarande gälla beträffande underskott å sådan jordbruksfastighet som brukats av den försäkrade.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980 och tillämpas första gången vid bestämmande av pensionsgrundande inkomst för år 1980.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Härigenom föreskrivs, att 2 och 4 §§ lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag förstås med

arbetsgivaravgift: summan av arbetsgivarens avgifter enligt 1 § första stycket;

avgiftsunderlag: belopp varå avgift, som avses i 1 § första stycket, skall beräknas för arbetsgivaren;

utgiftsår: det kalenderår för vilket avgiftsunderlag skall bestämmas;

slutlig avgift: arbetsgivaravgift som påföres vid den årliga avgiftsdebiteringen för nästföregående utgiftsår;

preliminär avgift: belopp som enligt debitering skall erläggas eller eljest erlägges i avräkning på slutlig avgift;

kvarstående avgift: avgiftsbelopp som återstår att erlägga sedan preliminär avgift avräknats från slutlig avgift;

tillkommande avgift: arbetsgivaravgift som skall erläggas enligt beslut om debitering fattat sedan den årliga avgiftsdebiteringen avslutats.

Såvitt gäller beräkning av avgiftsunderlag för avgift till sjukförsäkringen, folkpensioneringen, försäkringen för tilläggspension och arbetsskadeförsäkringen samt för arbetarskyddsavgift och arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall med lön enligt denna lag förstås jämväl sådan ersättning, som enligt 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten och 11 kap. 2 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring anses såsom inkomst av anställning. Vad nu sagts äger dock icke tillämpning i fall där ersättningen utgått till utomlands bosatt person och avser arbete utom riket eller där bevillningsavgift erlagts enligt lagen (1908:128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

I fråga om inkomst från fämansföretag skola föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) äga motsvarande tillämpning vid beräkning av avgiftsunderlag.

Vad i 19 kap. 6 § lagen om allmän försäkring föreskrives om avgift som där avses äger motsvarande tillämpning på annan avgift som uppbäres enligt förevarande lag.

¹ Lagen omtryckt 1974:938. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:938.

² Lydelse enligt prop. 1978/79:86.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Med länsrätt förstås i denna lag även den mellankommunala skatterätten, om inte annat framgår av omständigheterna.

Vid tillämpning av denna lag skall sådant bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen om allmän försäkring anses som lön och den som utgivit bidraget som arbetsgivare.

4 §³

Vid bestämmande av avgiftsunderlag skall utöver vad som framgår av de i 1 § angivna författningarna gälla följande.

Värdet av naturaförmån i form av kost eller bostad skall uppskattas efter regler, som fastställas av riksförsäkringsverket. Vad angår dylika förmåner åt arbetstagare, som avses i 1 § första stycket lagen om sjömansskatt, skall dock värdet beräknas efter de grunder, enligt vilka motsvarande naturaförmåner till ombordanställt manskap som erlagt sjömansskatt värderas vid bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Värdet av naturaförmån i form av kost, bostad eller bil skall uppskattas efter regler, som fastställas av regeringen eller efter regeringens bemyndigande av riksförsäkringsverket. Värdet av bilförmån skall bestämmas enligt schablon på grundval av genomsnittliga faktiska kostnader för innehav av bilar i olika pris- och årsklasser vid en årlig körsträcka i privat bruk om 1 000 mil. Vad angår naturaförmån i form av kost och bostad åt arbetstagare, som avses i 1 § första stycket lagen om sjömansskatt, skall dock värdet beräknas efter de grunder, enligt vilka motsvarande naturaförmåner till ombordanställt manskap som erlagt sjömansskatt värderas vid bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Avdrag för kostnader, som arbetstagare haft att av sin lön bestrida i anställningen, må göras i den mån riksförsäkringsverket så medgiver. Sådant medgivande må lämnas endast om kostnaderna beräknas uppgå till minst en tiondel av lönen samt må avse arbetstagare i viss verksamhet eller, efter framställning av arbetsgivare, viss eller vissa arbetstagare.

Ersättning för tjänstgöring i verkskydd enligt 47 § tredje stycket civilförsvarslagen (1960:74) skall i den mån ersättningen utgör eller motsvarar dagpenning icke beaktas vid bestämmande av avgiftsunderlag.

³ Senaste lydelse 1977:1042.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

7 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring

Häriigenom föreskrivs att 7 kap. 2 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

2 §

Arbetsgivare erlägger avgift på summan av vad han under året har utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost *eller* bostad eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista meningen lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete. Vid beräkningen av avgiften tages ej hänsyn till arbetstagare vars lön under året har understigit 500 kronor.

Arbetsgivare erlägger avgift på summan av vad han under året har utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil* eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista meningen lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete. Vid beräkningen av avgiften tages ej hänsyn till arbetstagare vars lön under året har understigit 500 kronor.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av barn till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning som arbetsgivare äger uppbära enligt 3 kap. 16 § lagen om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare har utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Försäkrad som under året har haft inkomst av annat förvärvsarbete enligt 3 kap. 2 § lagen om allmän försäkring erlägger avgift enligt de grunder som anges för sjukförsäkringsavgift i 19 kap. 2 § samma lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

¹ Lagen omtryckt 1977:264.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1970:742) om lönegarantiavgift

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1970:742) om lönegarantiavgift skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

2 §¹

Arbetsgivare erlägger årligen lönegarantiavgift med belopp som motsvarar två tiondels procent av summan av vad arbetsgivaren under året utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost *eller* bostad.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid denna beräkning från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

9 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

3 §²

Arbetsgivare erlägger årligen arbetarskyddsavgift med belopp som

Föreslagen lydelse

Arbetsgivare erlägger årligen arbetarskyddsavgift med belopp som

¹ Senaste lydelse 1978:872.

² Senaste lydelse 1977:1040.

Nuvarande lydelse

motsvarar en tiondels procent av vad arbetsgivaren under året utgivit som lön i pengar eller naturaförmåner i form av kost *eller* bostad eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid denna beräkning från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

10 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift**

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §²

Byggnadsforskningsavgift utgår	Byggnadsforskningsavgift utgår
för kalenderår med sju tiondels	för kalenderår med sju tiondels

¹ Lagen omtryckt 1962:134. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:793.

² Senaste lydelse 1977:1041.

Nuvarande lydelse

procent av den lön i penningar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad, som arbetsgivare under året utgivit till arbetstagare, för vilken arbetsgivaren skall påföras avgift enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och vilken är att hänföra till näringsgrenen byggnadsindustri i näringsgrensindelningen för yrkesskadestatistik.

Vid beräkning av byggnadsforskningsavgift skall hänsyn icke tagas till arbetstagare, vars lön hos arbetsgivaren under året ej uppgått till femhundra kronor, eller till den som erhållit ersättning som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Angående debitering och uppbörd av avgiften gäller vad därom särskilt är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

11 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §¹

Arbetsgivare erlägger årligen arbetsgivaravgift med belopp som

Arbetsgivare erlägger årligen arbetsgivaravgift med belopp som

¹ Senaste lydelse 1976:81.

Nuvarande lydelse

motsvarar fyra tiondels procent av summan av vad arbetsgivaren under året utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller i naturaförmåner i form av kost *eller* bostad eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid denna beräkning från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, om ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring är för handen.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

Föreslagen lydelse

motsvarar fyra tiondels procent av summan av vad arbetsgivaren under året utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller i naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil* eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid denna beräkning från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, om ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring är för handen.

12 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1975:335) om arbetsgivaravgift till arbetsmarknadsutbildningen

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1975:335) om arbetsgivaravgift till arbetsmarknadsutbildningen skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §¹

Arbetsgivare erlägger årligen arbetsgivaravgift med belopp som motsvarar fyra tiondels procent av summan av vad arbetsgivaren under året utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost *eller* bostad eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid denna beräkning från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, om ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring är för handen.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Arbetsgivare erlägger årligen arbetsgivaravgift med belopp som motsvarar fyra tiondels procent av summan av vad arbetsgivaren under året utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil* eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid denna beräkning från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, om ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring är för handen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1976:82.

13 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1975:358) om vuxenutbildningsavgift

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1975:358) om vuxenutbildningsavgift skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Arbetsgivare erlägger årligen vuxenutbildningsavgift med belopp som motsvarar 0,25 procent av summan av vad arbetsgivaren under året har utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller i naturaförmåner i form av kost eller bostad eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid beräkningen från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, om ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen om allmän försäkring föreligger.

Avgift erlägges icke för arbetstagares lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare har utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Arbetsgivare erlägger årligen vuxenutbildningsavgift med belopp som motsvarar 0,25 procent av summan av vad arbetsgivaren under året har utgivit som lön till arbetstagare i pengar eller i naturaförmåner i form av kost, bostad eller bil eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete.

Vid beräkningen av avgiften tages icke hänsyn till arbetstagare, vars lön under året understigit femhundra kronor. Vidare bortses vid beräkningen från arbetstagare, som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, om ej fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten lagen om allmän försäkring föreligger.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1977:147.

14 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1961:300) om avgift till sjöfolks pensionering**

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1961:300) om avgift till sjöfolks pensionering¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***2 §²**

Avgift utgår för varje år å vad arbetsgivaren sammanlagt under året utgivit i lön till sjöman, som avses i 1 § 1 mom. första stycket lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Avgiften beräknas för varje arbetsgivare å lön i penningar och naturaförmåner i form av kost *eller* bostad. Vid beräkningen skall bortses från sjöman, vars lön under året understigit femhundra kronor, och sjöman som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring.

Avgiften beräknas för varje arbetsgivare å lön i penningar och naturaförmåner i form av kost, bostad *eller bil*. Vid beräkningen skall bortses från sjöman, vars lön under året understigit femhundra kronor, och sjöman som icke är obligatoriskt försäkrad enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

Avgift erlägges icke för sjömans lön vid sjukdom eller ledighet för vård av sjukt barn eller med anledning av barns födelse till den del lönen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning, som arbetsgivare äger uppbära enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift erlägges ej heller för lön som arbetsgivare utgivit till barn för arbete utfört i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för lönen ej får ske vid inkomsttaxeringen.

Regeringen fastställer procentsats för avgiften med hänsyn till det avgiftsbehov som föranledes av de enligt 1 § bestämda eller eljest gällande grunderna för sjöfolks pensionering. Fastställd procentsats får tillämpas tidigast för året näst efter det år varunder den fastställts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgift som belöper på tid före ikraftträdandet.

¹ Lagen omtryckt 1968:612. Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:952.

² Senaste lydelse 1976:76.

15 Förslag till**Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)**

Härigenom föreskrivs att anvisningarna till 41 b § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***Anvisningar****till 41 b §¹**

Med egenavgifter förstås sjukförsäkringsavgift enligt 19 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring, socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen och tilläggs pensionsavgift enligt 19 kap. 3 § samma lag, avgift enligt 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring, avgift enligt 21 § andra stycket lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring samt avgift enligt 4 § lagen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift.

Med egenavgifter förstås sjukförsäkringsavgift enligt 19 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring, socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen och tilläggs pensionsavgift enligt 19 kap. 3 § samma lag, avgift enligt 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring, avgift enligt 21 § andra stycket lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, *avgift enligt 16 § lagen (1976:381) om barnomsorg* samt avgift enligt 4 § lagen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift.

Avdrag medges för egenavgifter som påförts såsom slutlig skatt. Har skattskyldig för det beskattningsår till vilket avgifterna hänför sig medgivits schablonavdrag enligt punkt 2 a av anvisningarna till 22 § och punkt 9 a av anvisningarna till 29 §, medges dock avdrag endast för det belopp varmed egenavgifterna överstiger schablonavdraget. Om schablonavdrag för visst beskattningsår medgivits med belopp överstigande summan av de egenavgifter, som påförts såsom slutlig skatt för samma beskattningsår, skall skillnadsbeloppet tagas upp som intäkt.

Avdrag medges även för egenavgifter som har påförts såsom tillkommande skatt samt för belopp varmed medgivet schablonavdrag för visst beskattningsår har reducerats i samband med ändring av taxeringen. Som intäkt upptages egenavgifter, som restituerats, avkortats eller avskrivits, samt belopp varmed schablonavdrag för visst beskattningsår i samband med ändring av taxeringen medgivits utöver tidigare åtnjutet schablonavdrag.

Belopp som – efter beaktande i förekommande fall av tidigare medgivet schablonavdrag – är avdragsgillt eller skattepliktigt enligt andra eller tredje stycket hänföres till det beskattningsår under vilket slutlig eller tillkommande skatt har påförts eller restitution, avkortning eller avskrivning har skett.

¹ Senaste lydelse 1979:87.

Har schablonavdrag medgivits eller har tidigare medgivet schablonavdrag ändrats, skall, såvida taxeringsåtgärden icke föranleder omräkning av egenavgifterna för beskattningsåret i fråga, avdraget eller intäkten hänföras till det beskattningsår under vilket beslutet angående taxeringsåtgärden har meddelats.

Har den skattskyldige antingen brukat en eller flera jordbruksfastigheter eller bedrivit en eller flera rörelser under det beskattningsår som anges i fjärde stycket, skall i nämnda stycke avsett avdragsgillt eller skattepliktigt belopp hänföras till den förvärvskälla som ger störst underlag för beräkning av schablonavdrag. Har den skattskyldige under nämnda beskattningsår både brukat jordbruksfastighet och bedrivit rörelse, fastställs i första hand det inkomstslag inom vilket underlaget för avdrag är störst. Inom detta inkomstslag hänföres avdrag eller intäkt till den förvärvskälla som ger störst underlag. Har den skattskyldige under beskattningsåret varken brukat jordbruksfastighet eller bedrivit rörelse, medges avdraget såsom allmänt avdrag enligt 46 § 2 mom. medan intäkten upptages såsom intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid 1981 års taxering.

16 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 1 §, 3 § 1 mom. och 27 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Med skatt förstås i denna lag, där icke annat anges, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, kommunal inkomstskatt, landstingsmedel, skogsvårdsavgifter, sådana socialförsäkringsavgifter till folkpensioneringen och tilläggspensionsavgifter som avses i 19 kap. 3 § lagen om allmän försäkring, sjuk-

Med skatt förstås i denna lag, där icke annat anges, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, kommunal inkomstskatt, landstingsmedel, skogsvårdsavgifter, sådana socialförsäkringsavgifter till folkpensioneringen och tilläggspensionsavgifter som avses i 19 kap. 3 § lagen om allmän försäkring, sjuk-

¹ Lagen omtryckt 1972:75. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Senaste lydelse 1979:88.

Nuvarande lydelse

försäkringsavgifter enligt 19 kap. 2 § sistnämnda lag, arbetsskadeförsäkringsavgifter enligt 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, delpensionsförsäkringsavgifter enligt 21 § andra stycket lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, sådana arbetsgivaravgifter enligt lagen om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m., avgifter enligt lagen om allmän arbetsgivaravgift och enligt lagen om avgift för sjöfolks pensionering vilka icke uppbäras av riks-försäkringsverket, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen, ävensom annuitet å avdikningslån.

Föreslagen lydelse

försäkringsavgifter enligt 19 kap. 2 § sistnämnda lag, arbetsskadeförsäkringsavgifter enligt 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, delpensionsförsäkringsavgifter enligt 21 § andra stycket lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, *barnomsorgsavgifter enligt 16 § lagen (1976:381) om barnomsorg*, sådana arbetsgivaravgifter enligt lagen om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m., avgifter enligt lagen om allmän arbetsgivaravgift och enligt lagen om avgift för sjöfolks pensionering vilka icke uppbäras av riks-försäkringsverket, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen, ävensom annuitet å avdikningslån.

Regeringen må, om särskilda omständigheter därtill föranleda, föreskriva att i samband med uppbörden av skatt må uppbäras jämväl annan avgift än sådan som i första stycket sägs. Har dylik föreskrift meddelats skall, där icke annat angivits, vad i denna lag stadgas angående skatt äga motsvarande tillämpning beträffande avgift som med föreskriften avses.

3 §

1 m o m.³ I den omfattning nedan angives skall skattskyldig utgöra preliminär skatt med belopp, vilket så nära som möjligt kan antagas motsvara i den slutliga skatten ingående statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen enligt 19 kap. 3 § lagen (1962:381) om allmän försäkring, tilläggspensionsavgift, sjukförsäkringsavgift, arbetsskadeförsäkringsavgift, delpensionsförsäkringsavgift, avgift enligt 4 §

1 m o m. I den omfattning nedan angives skall skattskyldig utgöra preliminär skatt med belopp, vilket så nära som möjligt kan antagas motsvara i den slutliga skatten ingående statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen enligt 19 kap. 3 § lagen (1962:381) om allmän försäkring, tilläggspensionsavgift, sjukförsäkringsavgift, arbetsskadeförsäkringsavgift, delpensionsförsäkringsavgift, *barnomsorgsavgift*,

³ Senaste lydelse 1979:88.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

lagen om allmän arbetsgivaravgift, kommunal inkomstskatt och landstingsmedel.

avgift enligt 4 § lagen om allmän arbetsgivaravgift, kommunal inkomstskatt och landstingsmedel.

27 §

1 mom.⁴ Uträkning av de särskilda skatteposter som ingå i slutlig skatt samt debitering av sådan skatt sker med ledning av uppgifter i taxeringslängd eller annat beslut om taxeringen. I övrigt iakttages:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel uträknas i en gemensam post, därvid skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt kronotal;

att skogsvårdsavgift uträknas med tillämpning av det promilletal, som enligt vad därom särskilt är stadgat bestämts för det år då den slutliga skatten debiteras;

att tilläggspensionsavgift uträknas med tillämpning av den för inkomståret fastställda procentsatsen för avgiftsuttaget, därvid öretal bortfaller;

att kommunal inkomstskatt och landstingsmedel debiteras med belopp som uträknats av lokal skattemyndighet i det fögderi där beskattningsorten är belägen;

att i 1 § omförmäld sjukförsäkringsavgift debiteras enligt 19 kap. lagen om allmän försäkring på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av allmän försäkringskassa;

att socialförsäkringsavgift till folkpensioneringen såvitt gäller person med inkomst av annat förvärvsarbete än anställning debiteras med tillämpning av bestämmelserna i 11 kap. 4 § samt 19 kap. 3 och 4 a §§ lagen om allmän försäkring;

att i 1 § omförmäld arbetsskadeförsäkringsavgift debiteras med ledning av bestämmelserna i 7 kap. 2 § tredje stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring;

att i 1 § omförmäld delpensionsförsäkringsavgift debiteras med ledning av bestämmelserna i 21 § andra stycket lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring;

⁴ Senaste lydelse 1979:88.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

*att i 1 § omförmäld barn-
omsorgsavgift debiteras med ledning
av bestämmelserna i 16 § lagen
(1976:381) om barnomsorg;*

att i 1 § omförmälda arbetsgivaravgifter debiteras i en gemensam post;
samt

att i 1 § omförmäld annuitet eller, därest skattskyldig har att erlægga flera
annuiteter, summan av dessa påføres i helt antal kronor, därvid öretal
bortfaller.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på
den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

SOCIALDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1979-03-15

Närvarande: Statsministern Ola Ullsten, ordförande, och statsråden Sven Romanus, Mundebo, Wikström, Friggebo, Wirtén, Rohde, Wahlberg, Hansson, Enlund, Lindahl, Winther, De Geer, Blix, Cars, Gabriel Romanus, Tham, Bondestam

Föredragande: statsrådet Gabriel Romanus

Proposition om avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension och arbetsskadeförsäkringen under åren 1980–1984, m. m.

1 Inledning

Försäkringen för tilläggspension (ATP) finansieras genom avgifter på inkomst av förvärvsarbete enligt 19 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgiften erläggs av arbetsgivaren. För inkomst av annat förvärvsarbete skall den försäkrade själv betala tilläggspensionsavgift.

Arbetsgivaravgiften och tilläggspensionsavgiften för ATP skall utgå med samma procentsats. Beslut om den procentsats som skall tillämpas för visst år skall fattas senast året dessförinnan. Procentsatsen fastställs i särskild lag.

I enlighet med bestämmelserna i 19 kap. 5 § i lagen om allmän försäkring har riks-försäkringsverket i skrivelse den 16 december 1977 lagt fram förslag till avgiftsuttag för ATP under åren 1980–1984. Skrivelsen bör fogas till detta regeringsprotokoll som *bilaga 1*.

Arbetsskadeförsäkringen finansieras enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring genom arbetsgivaravgifter och avgifter från försäkrade med inkomst av annat förvärvsarbete. Avgiften utgår efter en i särskild lag fastställd procentsats. Beslut om den procentsats och förvaltningskostnadsandel till arbetsskadeförsäkringen som skall tillämpas för visst år skall fattas senast under året dessförinnan.

Riks-försäkringsverket har i enlighet med bestämmelserna i 7 kap. 3 § lagen om arbetsskadeförsäkring i skrivelse den 16 december 1977 lagt fram förslag till avgiftsuttag och förvaltningskostnadsandel till arbetsskadeförsäkringen för åren 1980–1984. Skrivelsen bör fogas till detta regeringsprotokoll som *bilaga 2*.

De båda skrivelserna har för yttrande tillställts riksrevisionsverket.

försäkringsinspektionen, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Tjänstemännens centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Centralorganisationen SACO/SR, Svenska arbetsgivareföreningen, Handels arbetsgivarorganisation, Sveriges hantverks- och industriorganisation, Lantbrukarnas riksförbund och Svenska Företagares Riksförbund. En sammanställning över remissyttrandena bör fogas till detta regeringsprotokoll som *bilaga 3*.

För finansiering av statsbidragen till den kommunala barnomsorgen erlägger arbetsgivare avgift efter motsvarande grunder som gäller för avgifter till sjukförsäkringen enligt lagen om allmän försäkring. Chefen för budgetdepartementet har vid anmälan av propositionen (1978/79:160) om fortsatt reformering av inkomstskatten, m. m. förutskickat ett förslag om skyldighet även för egenföretagare att erlägga barnomsorgsavgift. Jag avser att i det följande behandla denna fråga.

Pensionskommittén¹ har i betänkandet (SOU 1977:46) Pensionsfrågor m. m. behandlat frågor om bl. a. enhetligare regler för beräkning av sociala avgifter. Förslaget i denna del innebär bl. a. att nuvarande basbelopps- och maximeringsavdrag för ATP-avgiften slopas för att därmed få ett enhetligt avgiftsunderlag för de olika socialförsäkringsavgifterna. Pensionskommitténs förslag avser också ökade möjligheter att tjäna in tilläggspension för vissa kategorier försäkrade, ändrade regler för svenska medborgares rätt till folkpension vid bosättning utomlands och utländska medborgares rätt till folkpension och ATP. Regeringen har tidigare i prop. 1978/79:75 lagt fram förslag i vissa av de sistnämnda frågorna.

Jag avser att i det följande behandla kommitténs förslag om ATP-poäng på vissa statliga bidrag till konstnärer och därmed sammanhängande avgiftsfrågor.

Efter remiss har yttranden över betänkandet i denna del avgetts av kammarrätten i Jönköping, riksförsäkringsverket, riksskatteverket, statens kulturråd, konstnärsnämnden, styrelsen för Sveriges författarfond, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), Sveriges industriförbund, Försäkringskasseförbundet samt Konstnärliga och litterära yrkesutövares samarbetsnämnd (KLYS). En sammanställning över remissyttrandena bör fogas till detta regeringsprotokoll som *bilaga 3*.

Beredningen av kommitténs förslag till enhetligare avgiftsregler och andra återstående frågor pågår allttjämt inom regeringskansliet. Jag avser att återkomma till dessa frågor i annat sammanhang och kommer då att bl. a. ta upp frågan om möjlighet för hemarbetande och äldre att tjäna in pensionspoäng till ATP.

¹ (S 1970:40) Ledamöter presidenten Liss Granqvist, ordförande, riksdagsledamöterna Alvar Andersson och Britt Bergström, departementsrådet Gustav Jönsson, riksdagsledamöterna Göran Karlsson och Ivar Nordberg samt f. d. riksdagsledamoten Carl Göran Regnéll.

Företagsskatteberedningen² har i november 1977 i slutbetänkandet (SOU 1977:86) Beskattning av företag redovisat bl. a. förslag till utvidgning av underlaget för arbetsgivaravgifter.

Efter remiss har yttranden i denna del avgetts av riks försäkringsverket, riksrevisionsverket, riksskatteverket, kammarrätten i Göteborg, länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala, Gotlands, Blekinge, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Värmlands, Västernorrlands och Jämtlands län, Centralorganisationen SACO/SR, Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Svensk industriförening, Svenska arbetsgivareföreningen, Svenska kommunförbundet, Sveriges advokatsamfund, Sveriges föreningsbankers förbund, Sveriges hantverks- och industriorganisation samt Sveriges bilindustri- och bilgrossistförening. En sammanställning över remissyttrandena bör fogas till detta regeringsprotokoll som *bilaga 3*.

I det följande behandlar jag beredningens förslag vad det gäller utvidgning av underlaget för arbetsgivaravgifter och därmed sammanhängande frågor om socialförsäkringsförmåner.

I detta sammanhang tar jag även upp en i riksdagen (mot. 1977/78:1498, StU 1978/79:3, rskr 1978/79:20) aktualiserad fråga om att likställa dagpenning till frivilliga inom totalförsvaret med dagpenning till värnpliktiga vid beräkning av pensionsgrundande inkomst.

2 Avgifter för försäkringen för tilläggspension

Försäkringen för tilläggspension (ATP) finansieras genom avgifter på inkomst av förvärvsarbete.

Avgift för inkomst av anställning erläggs av arbetsgivaren. Avgiften beräknas kollektivt på summan av vad arbetsgivaren under året betalat i lön till sina anställda. Denna summa skall dock först minskas dels med det vid årets ingång gällande basbeloppet multiplicerat med det genomsnittliga antalet arbetstagare under året, dels med den del av lönen som för varje arbetstagare överstiger 7,5 gånger basbeloppet. Det innebär att årslönen för en arbetstagare som varit anställd hela året med full arbetstid är avgiftsgrundande till den del som ligger mellan det vid årets ingång gällande basbeloppet (i januari 1979 13 100 kr.) och 7,5 gånger detta basbelopp (= 98 250 kr.).

För inkomst av annat förvärvsarbete skall de försäkrade själva betala tilläggspensionsavgift, som beräknas på den pensionsgrundande inkomsten i den mån den härrör från sådant arbete.

Avgifterna förs till den allmänna pensionsfonden (AP-fonden) från vilken

² (Fi 1970:77) Ledamöter riksdagsledamöterna Alvar Andersson, ordförande, och Curt Boström, regeringsrådet Sven Brodén, fil. lic. Gösta Dahlström, professorn Dag Helmers, 1:e ombudsmannen Sune Israelsson, riksdagsledamoten Tage Johansson, andre vice talmannen Tage Magnusson, riksdagsledamoten Johan A. Olsson, tulldirektören Eskil Tilstad och docenten Carl Johan Åberg.

de löpande kostnaderna för tilläggs pensioneringen finansieras. Enligt de riktlinjer statsmakterna dragit upp för finansieringen av tilläggs pensioneringen skall den ske enligt ett modifierat fördelningssystem. Det innebär att avgifterna skall beräknas förslå inte enbart till att täcka de löpande utgifterna utan också till en viss fondbildning.

Avgiftsuttaget för ATP har hittills fastställts till följande procenttal.

År	%	År	%	År	%
1960	3	1967	8,5	1974	10,50
1961	4	1968	9	1975	10,75
1962	5	1969	9,5	1976	11
1963	6	1970	10	1977	11,75
1964	7	1971	10,25	1978	11,75
1965	7,5	1972	10,50	1979	11,75
1966	8	1973	10,50		

Den senaste avgiftshöjningen genomfördes i anslutning till sänkningen av den allmänna pensionsåldern till 65 år.

Riksförsäkringsverket har vid sin bedömning av behovet av avgiftsuttag för åren 1980–1984 i första hand utgått från ett beräkningsantagande med en årlig ökning av konsumentprisindex på 7,5 %, en årlig reallöneökning på 2 % och en nyplaceringsränta på 9,5 %. Vid ett oförändrat avgiftsuttag på 11,75 %, fr. o. m. år 1980 leder denna beräkning fram till att pensionsutbetalningarna under åren 1977–2020 kommer att öka betydligt kraftigare än avgiftsunderlaget. Ökningen av pensionsutbetalningarna beror på att antalet pensionärer ökar och att de nytillkommande pensionärerna i genomsnitt har ett större antal poängår och högre medelpensionspoäng än de som redan pensionerats. Med de angivna beräkningsantagandena kommer pensionsutbetalningarna i förhållande till avgiftsunderlaget att öka från 6,8 % år 1977 till 8,7 % år 1980, 13,6 % år 1990, 15,9 % år 2000 och 24,6 % år 2020. Annorlunda uttryckt kommer pensionsutbetalningarna att motsvara ett avgiftsuttag till ATP med nämnda procenttal för respektive år.

Detta förhållande resulterar i att fonden vid oförändrat avgiftsuttag börjar avta år 1997 och är helt förbrukad år 2006 enligt verkets huvudantagande. Verket anser mot denna bakgrund att man som riktpunkter för avgiftsuttaget bör ställa upp en avgiftsnivå på 16–18 % för år 2000 och 25 % för år 2020. Verket konstaterar att om uttagsprocenten höjs med 0,25 procentenheter för varje år under perioden 1980–2020 kommer avgiftsuttaget att uppgå till 17 % år 2000 och 22 % år 2020.

Mot denna bakgrund finner riksförsäkringsverket att avgiftsuttaget under perioden 1980–1984 bör höjas. Verket förordar att uttaget ökas antingen med 0,25 % årligen så att avgiften år 1984 blir 13 % (alternativ I) eller – med särskilt beaktande av kapitalmarknadens behov – med 0,25 % för år 1980 och

0,50 % årligen för tiden 1981–1984 så att avgiften sistnämnda år blir 14 % (alternativ II).

Vid remissbehandlingen har verkets förslag om förhöjt avgiftsuttag lämnats utan erinran av riksrevisionsverket. Verkets alternativ I har tillstyrkts av Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, LO och SACO/SR. Alternativ II har tillstyrkts av försäkringsinspektionen och TCO. De enskilda arbetsgivareorganisationerna har avstyrkt varje avgiftshöjning under den nu aktuella perioden främst med hänsyn till näringslivets nuvarande kostnadsläge. RLF förordar en höjning enligt alternativ I under en treårsperiod kombinerad med en motsvarande reduktion av andra icke försäkringsmässigt betingade avgifter och skatter.

För egen del vill jag anföra följande.

De medel som tillförs AP-fonden skall betala kostnaderna för tilläggs pensioneringen. Avgifterna skall tillsammans med andra tillgängliga medel täcka löpande pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra utgifter för försäkringen. Vid sidan av att fonderingen skall uppfylla de krav som pensioneringen ställer måste fonderingen avvägas med hänsyn till allmänna samhällsekonomiska önskemål.

Utöver fonderingens betydelse för att utjämna tillfälliga utgiftsskillnader har det från början stått klart att det behövs en fondering av större omfattning för de mera långsiktiga behoven. Genom att i ett tidigt skede anpassa avgiftsuttaget till de mera långsiktiga behoven kan man begränsa behovet av kraftiga avgiftshöjningar längre fram i tiden då pensionsutbetalningarna börjat nå större omfattning.

De beräkningar som riks-försäkringsverket redovisat rörande den framtida utvecklingen av kostnaderna inom ATP-systemet i förhållande till underlaget för avgiftsuttaget visar på nödvändigheten av att de långsiktiga utgiftsåtaganden som ligger i ATP-systemet uppmärksammas. Vid ett oförändrat avgiftsuttag med 11,75 % och med tidigare nämnda beräkningsantaganden skulle AP-fondens sparande gradvis avta och så småningom helt upphöra. Fondstyrkan, dvs. fondens behållning dividerad med årets utgifter, skulle sjunka successivt under de närmaste decennierna och fonden skulle vara helt förbrukad några år in på 2000-talet. Denna utveckling sammanhänger med att pensionsutbetalningarna kommer att öka betydligt snabbare än avgiftsunderlaget till följd av att antalet pensionärer ökar och att de nyttillkommande pensionärerna i genomsnitt har flera poängår och högre medelpensionspoäng än de som redan har pensionerats. Jag vill dock understryka att beräkningar av AP-fondens framtida utveckling kan ge varierande resultat beroende på de antaganden som görs om reallöner, realränta och allmän ekonomisk tillväxt.

Utvecklingen av AP-fondens sparande är beroende av hur avgiftsunderlaget utvecklas. För avgiftsunderlagets utveckling spelar tillväxten i samhälls-ekonomi en stor roll. En god ekonomisk tillväxt inverkar positivt på AP-fondens sparande. Givetvis spelar också avgiftsuttagets storlek en bety-

dande roll för utvecklingen av fondens sparande. Regeringen har nyligen på föredragning av chefen för ekonomidepartementet i proposition om den svenska kapitalmarknaden behandlat AP-fonden och dess roll på kapitalmarknaden. I det sammanhanget har konstaterats att det inte är möjligt att bedöma vilket sparande inom AP-fonden som på längre sikt kan visa sig lämpligt. Regeringen har bedömt att det för de närmaste åren föreligger ett behov av att förbättra det offentliga sparandet och att avgifterna till fonden mot den bakgrunden bör höjas. Därigenom underlättas i viss mån kreditpolitikens uppgift.

Mot bakgrund härav och med hänsyn till de beräkningar som riksförsäkringsverket har gjort rörande den erforderliga avgiftsnivån på längre sikt kan jag ansluta mig till verkets förslag (alternativ I) om en höjning av avgiftsuttaget med 0,25 procentenheter per år under åren 1980–1984. Därmed kommer avgiftsuttaget till ATP under denna period att höjas från 11,75 % år 1979 till 13 % år 1984.

3 Avgifter för arbetsskadeförsäkringen

Fr. o. m. den 1 juli 1977 har lagen om yrkesskadeförsäkring ersatts av lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring. För åren 1975–1979 har avgiften till yrkesskadeförsäkringen respektive arbetsskadeförsäkringen fastställts till 0,25 % av lönesumman. 1/16 av avgiftssumman skall utgöra förvaltningskostnadsandel.

Avgifterna till arbetsskadeförsäkringen skall vara så avvägda att de tillsammans med andra tillgängliga medel täcker ersättnings- och förvaltningskostnader samt behövlig fondbildning. Staten täcker sina kostnader för arbetsskador i särskild ordning.

Inom den tidigare försäkringsformen fonderade medel på ca 1,7 miljarder kr. har förts över till arbetsskadeförsäkringsfonden. Avgiftsperioden 1975–1979 har hittills inneburit en försvagning av den relativa fondbehållningen. Fondmedlen uppgick vid utgången av år 1977 till 2,6 gånger årets utgifter. En ytterligare nedgång av fondbehållningen förutses. Enligt föreliggande prognoser torde fondbehållningen på drygt 1 miljard kr. år 1979 täcka något över ett års utgifter.

Fondminskningen under nuvarande avgiftsperiod har varit förutsedd. Med hänvisning till de nya ersättningsreglerna fr. o. m. den 1 juli 1977 och uppräkningsav äldre livränteförmåner anförde föredraganden i proposition 1975/76:197 om införande av den nya arbetsskadeförsäkringen att någon ändring av avgiftsuttaget inte borde ske under då löpande avgiftsperiod t. o. m. år 1979. För tiden därefter avsågs riksförsäkringsverket få möjlighet att på grundval av det erfarenhetsmaterial som kommer fram ta ställning till frågan om vilket avgiftsuttag som behövs för perioden 1980–1984 med hänsyn till de nya ersättningsreglerna.

Riksförsäkringsverket framhåller att verkets avgiftsberäkningar för arbets-

skadeförsäkringen i huvudsak är begränsade till avgiftsperioden 1980–1984. En fondframräkning på längre sikt blir enligt verket inte meningsfull så länge erfarenhet av tillämpningen av de nya ersättningsreglerna saknas. Utbetalningarna efter de nya reglerna väntas börja överväga bland de löpande ersättningsfallen först under andra hälften av 1980-talet.

Med utgångspunkt i den framtida förväntade dödligheten, nuvarande och tillkommande livränteförpliktelser, framtida ökade förvaltningskostnader samt vissa antaganden om löne- och konsumentprishöjningar har verket beräknat att fonden – vid ett oförändrat avgiftsuttag på 0,25 % – kommer att vara helt förbrukad omkring årsskiftet 1981/82. Vid utgången av år 1984 skulle då finnas en skuld motsvarande ca 1,5 års kostnader.

Verket har beräknat utvecklingen av fondstyrkan vid olika avgiftsuttag. Vid antagande av en årlig löneökning på 9,5 % och en årlig prisstegring på 7,5 % – dvs. en årlig reallöneökning med 2 % – kommer fondstyrkan att utvecklas på följande sätt vid olika avgiftsuttag under åren 1980–1984.

	Avgiftsuttag i procent					
	0,45	0,50	0,55	0,60	0,65	0,70
Fondstyrka 31/12						
1979	1,3	1,3	1,3	1,3	1,3	1,3
1984	1,2	1,9	2,5	3,1	3,7	4,3

Riksförsäkringsverkets beräkningar visar att det behövs ett avgiftsuttag på mellan 0,45 och 0,50 % enbart för att undvika en ytterligare nedgång av fondstyrkan under perioden 1980–1984. Verket ifrågasätter emellertid om en så låg fondbehållning kan anses vara tillfredsställande under ytterligare en avgiftsperiod. Mot bakgrund av osäkerheten beträffande den framtida utgiftsutvecklingen inom arbetsskadeförsäkringen bör fondstyrkan inte tillåtas bli alltför låg. Verket föreslår därför att avgiftsuttaget fastställs till 0,60 % för perioden 1980–1984.

För närvarande utgör förvaltningskostnadsandelen 1/16 av avgiftsuttaget på 0,25 %. Detta beräknas under år 1978 motsvara 27 milj. kr. Med hänvisning till den allt mer ökade tidsåtgången vid handläggningen av ersättningsfrågorna och förvaltningskostnadernas följsamhet till lönekostnaderna anser verket att förvaltningskostnadsandelen bör anpassas till en kostnadsuppgång på ca 25 %. Verket föreslår att förvaltningskostnadsandelen skall utgöra 1/30 av det av verket föreslagna avgiftsuttaget.

Vid remissbehandlingen har arbetstagersidan och de båda kommunförbunden tillstyrkt verkets förslag. Mot bakgrund av bl. a. näringslivets aktuella kostnadsläge anser sig remissinstanserna på den enskilda arbetsgiversidan inte kunna biträda riksförsäkringsverkets förslag. RLF förordar en något lägre avgiftshöjning än verkets förslag kombinerad med motsvarande sänkning av andra avgifter eller skatter.

För egen del ansluter jag mig till riksförsäkringsverkets uppfattning att fondbehållningen inom arbetsskadeförsäkringen bör vara något större i förhållande till de löpande utgifterna än vad som varit fallet under de senaste åren. Eftersom närmare erfarenhet saknas av vad arbetsskadeförsäkringen kan komma att medföra i fråga om kostnader bör inte fondstyrkan tillåtas bli alltför låg. Ett avgiftsuttag på 0,60 % skulle ge en fondbehållning som motsvarar tre års utbetalningar och är av samma storlek som vid utgången av år 1977. Jag förordar således att avgiftsuttaget till arbetsskadeförsäkringen i enlighet med riksförsäkringsverkets förslag fastställs till 0,60 % för åren 1980–1984. Vidare bör förvaltningskostnadsandelen fastställas till 1/30 av avgiftsuttaget.

4 Barnomsorgsavgift för egenföretagare

Kommunerna har enligt lagen (1976:381) om barnomsorg skyldighet att anordna barnomsorg i form av förskole- och fritidshemsverksamhet. Förskoleverksamheten, som huvudsakligen avser barn som inte uppnått skolpliktig ålder, bedrivs i form av förskola samt familjedaghem och annan kompletterande förskoleverksamhet. Fritidsverksamheten, som omfattar barn upp till och med 12 års ålder, bedrivs i form av fritidshem och därtill anknuten fritidsverksamhet samt familjedaghem.

För finansiering av den kommunala barnomsorgen utgår statsbidrag. Statsbidragssystemet för barnomsorgen finansieras enligt riksdagens beslut (prop. 1975/76:92, SoU 1975/76:28, rskr 1975/76:219) genom arbetsgivaravgifter. Avgiften beräknas enligt 15 § barnomsorgslagen efter samma grunder som gäller för arbetsgivares skyldighet att erlägga socialförsäkringsavgift till sjukförsäkringen enligt lagen om allmän försäkring. Avgiften utgår för år 1979 med 1,6 % av avgiftsunderlaget. Med hänsyn till utbyggnaden av barnomsorgen har jag i årets budgetproposition (1978/79:100, bil. 8 p. D 2) föreslagit att avgiften fr. o. m. den 1 januari 1980 skall utgå med 1,9 % av avgiftsunderlaget.

För närvarande erläggs som jag nyss sagt avgift för finansiering av barnomsorgen endast i form av arbetsgivaravgift. Barnomsorgen har emellertid samband med föräldrarnas förvärvsarbete vare sig de är anställda eller egna företagare. En avgift av detta slag bör som följd härav beräknas enhetligt för alla arbetsinkomster. Enligt min mening saknas bärande skäl för att de förvärvsinkomster som tillkommer andra än anställda skall vara undantagna från denna avgift. Jag förordar därför att skyldigheten att erlägga avgifter för finansiering av samhällets barnomsorg utvidgas till att gälla även egenföretagare fr. o. m. år 1980. Avgiften bör beräknas på samma avgiftsunderlag som gäller för sjukförsäkringsavgiften och beräknas tillföra staten ca 200 milj. kr. för år räknat.

Förslaget föranleder vissa ändringar i lagen (1976:381) om barnomsorg. De föreslagna reglerna om avgiftsskyldighet för den som haft inkomst av annat förvärvsarbete än anställning har tagits in i 16 §. De nuvarande reglerna i 16 §

har förts över till 17 § och reglerna i den paragrafen har förts över till första och andra stycket i 18 §. Tredje stycket i 18 § motsvaras av nuvarande första stycket i samma paragraf. Till följd av ändringarna har hänvisningen i 14 § ändrats.

Förslaget föranleder även vissa följdändringar i kommunalskattelagen (1928:370) och uppbördslagen (1953:272).

5 ATP-poäng på vissa bidrag till konstnärer

Den statliga stipendiegivningen till konstnärer regleras i bl. a. förordningen (1976:528, ändrad senast 1978:222) om bidrag till konstnärer. Enligt förordningens allmänna föreskrifter kan bidrag utgå till svensk medborgare och till konstnär som inte är svensk medborgare men är stadigvarande bosatt i Sverige. Bidrag kan inte utgå till den som deltar i grundläggande konstnärlig utbildning. Konstnärsbidrag enligt nämnda förordning kan utgå för att ge aktiv konstnär en sådan ekonomisk trygghet under viss tid att han kan ägna sig åt konstnärlig yrkesutövning utan avbrott eller åt experiment och nydanande inom konstnärlig verksamhet. Konstnärsbidrag kan också utgå i form av bidrag av pensionskaraktär och i vissa fall som bidrag till efterlevande. Slutligen kan konstnärsbidrag utgå för att tillgodose annat behov hos konstnären än som tidigare har nämnts, t. ex. ett akut behov av ekonomiskt stöd eller bidrag till bl. a. resor. Konstnärsbidrag kan utgå till samma konstnär utan omprövning för högst fem år i sänder. Konstnärsbidrag av pensionskaraktär och konstnärsbidrag till efterlevande kan dock utgå tills vidare.

Sveriges författarfond prövar frågan om bidrag till författare, översättare och kulturjournalister medan konstnärsnämnden prövar frågan om bidrag till övriga konstnärer.

Konstnärer som står för konstnärlig verksamhet av hög kvalitet och stor betydelse för svenskt kulturliv kan enligt förordningen (1976:504) om inkomstgarantier för konstnärer beviljas inkomstgaranti. Den som innehar inkomstgaranti skall årligen under sin återstående livstid åter utses till innehavare av inkomstgaranti om inte synnerliga skäl föranleder annat.

Enligt förordningen (1962:652, omtryckt 1975:1210, ändrad senast 1978:242) angående Sveriges författarfond avsätts medel över statsbudgeten i förhållande till folk- och skolbibliotekens bokutlåning och bestånd av referensböcker. Med dessa medel finansieras författarpenningen som väsentligen är en individuell och till utlåningen av den enskilde författarens verk relaterad ersättning. De medel som återstår när författarpenningen har fördelats – fondens fria del – används huvudsakligen dels till pensioner och understöd åt upphovsmän och deras efterlevande, dels till stipendier åt förtjänta upphovsmän till litterära verk samt bokillustratörer och dels till bidrag till särskilda ändamål som berör litterär verksamhet. Långtidsbidrag ur fonden utdelas i form av beskattade femåriga arbetsstipendier.

Förutsättningen för att en ersättning skall bli pensionsgrundande för ATP

är att den utgör ersättning för utfört förvärvsarbete och kan hänföras till antingen inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete, t. ex. rörelse.

Pensionskommittén har i betänkandet (SOU 1977:46) Pensionsfrågor m. m. behandlat bidragen ur beskattnings- och socialförsäkringssynpunkt. Kommittén konstaterar att bidrag som är av engångsnatur är skattefritt. Beviljas bidraget däremot för tre år eller mer är det att anse som periodisk intäkt och därmed i regel skattepliktigt. Eftersom bidragen beskattas som periodisk intäkt kommer de inte att ingå i den av konstnären bedrivna rörelsen. Därmed blir de inte pensionsgrundande för ATP enligt reglerna i 11 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL). Mot bakgrund av den uppmjukning som har skett beträffande bestämmelserna om vilka ersättningar som skall beaktas vid beräkning av pensionsgrundande inkomst kan enligt kommitténs uppfattning vissa bidrag till konstnärer ses som ersättning för utebliven inkomst även om konstnärernas verksamhet i detta hänseende inte har ansetts utgöra förvärvsarbete i traditionell mening. Kommittén föreslår att bidrag som utgår enligt förordningen (1976:528) om bidrag till konstnärer och syftar till att ge aktiva konstnärer en sådan ekonomisk trygghet att de under viss tid kan ägna sig åt sin konstnärliga verksamhet blir pensionsgrundande. Kommittén menar emellertid att det varken är lämpligt eller erforderligt att samtliga förekommande bidrag och ersättningar blir pensionsgrundande. Bidrag av pensionskaraktär, bidrag till efterlevande och bidrag som utges för att tillgodose annat behov hos konstnär (t. ex. resebidrag, bidrag för akut ekonomiskt stöd) bör på grund av sin karaktär inte göras pensionsgrundande. Inte heller inkomstgaranti för konstnärer bör grunda rätt till ATP eftersom den i princip är livsvarig och därmed skulle utgå parallellt med pensionen.

Eftersom något anställningsförhållande inte kan anses föreligga mellan det utbetalande organet och bidragsmottagaren föreslås bidragen grunda rätt till pension såsom inkomst av annat förvärvsarbete än anställning. Kommittén föreslår emellertid att det organ som betalar ut bidraget blir skyldigt att erlagga de socialförsäkringsavgifter som belöper på bidraget.

Kommitténs förslag att vissa bidrag till utövande konstnärer skall bli pensionsgrundande har i huvudsak inte mött någon erinran vid remissbehandling.

Jag delar kommitténs uppfattning att vissa beskattade statliga bidrag till konstnärer kan ses som ersättning för utebliven inkomst vid beräkning av pensionsgrundande inkomst. I likhet med kommittén anser inte heller jag att det bör komma i fråga att vid beräkning av pensionsgrundande inkomst beakta sådana livslånga ersättningar som har karaktär av pension eller bidrag i form av inkomstgaranti.

Enligt min mening bör emellertid även andra till kulturellt verksamma personer utgående statliga beskattade bidrag, än de kommittén inskränkt sig till, bli pensionsgrundande. Bl. a. styrelsen för Sveriges författarfond och

TCO har framhållit de femåriga arbetsstipendier som utgår ur författarfondens fria del. Det bör enligt min mening ankomma på regeringen att i särskild ordning föreskriva vilka bidrag som på detta sätt skall vara pensionsgrundande.

I likhet med kommittén anser jag att de avgifter till socialförsäkringen m. m. som belöper på bidragen bör utges av de organ som betalar ut bidragen.

Kommitténs förslag att bidragen skall grunda rätt till pension som inkomst av annat förvärvsarbete har rönt kritik från bl. a. riksförsäkringsverket som framhållit att den försäkrade vid en sådan lösning i vissa fall skulle kunna komma att gå miste om pensionspoäng. De skäl som framförts gör enligt mitt förmenande att bidragen, i motsats till vad kommittén föreslagit, vid beräkning av pensionsgrundande inkomst till ATP bör anses som inkomst av anställning. Något avgörande skäl mot en sådan lösning har inte framkommit.

Vid beredningen av denna fråga har jag samrått med chefen för utbildningsdepartementet.

6 ATP-poäng på dagpenning till frivilliga inom totalförsvaret

Värnpliktig som fullgör repetitionsutbildning erhåller enligt 7 § värnpliktsförmånsförordningen (1976:1008) dagpenning. Denna beräknas i princip på samma sätt som gäller för sjukpenning enligt AFL. Enligt 11 kap. 2 § jämförd med 11 kap. 5 § samma lag är den ATP-grundande. Den utgör också skattepliktig intäkt enligt anvisningspunkt 12 till 32 § kommunalskattelagen. Dagpenningen administreras och utbetalas av de allmänna försäkringskassorna.

Enligt 7 § förordningen om förmåner till frivilligpersonal m. fl., som utfärdats av regeringen den 14 april 1977 i försvarets författningssamling (FFS 1977:10), skall ersättning till frivilligpersonal, som deltar i krigsförbandsövning eller särskild övning inom det obligatoriska tjänstgöringssystemet, utgå med dagpenning som motsvarar vad som utgår till värnpliktig under repetitionsutbildning. Dagpenningen anses inte som inkomst av förvärvsarbete enligt AFL och beaktas alltså inte vid beräkningen av ATP. Däremot är ersättningen skattepliktig såsom intäkt av tjänst. Dagpenningen till frivilligpersonal administreras och utbetalas av frivilligorganisationerna.

I motionen 1977/78:1498 hemställdes att riksdagen skulle besluta om sådant tillägg till 11 kap. 2 § AFL att dagpenning till frivilligpersonal inom totalförsvaret, i likhet med vad som gäller för dagpenning till värnpliktiga, vid beräkning av pensionsgrundande inkomst till ATP skall anses som inkomst av anställning.

Enligt socialförsäkringsutskottet (SFU 1978/79:3) talar vissa rättviseskäl för att samma regler skall gälla för värnpliktiga och frivilliga i ATP-hänseende.

Riksdagen (rskr 1978/79:20) har i anledning av socialförsäkringsutskottets betänkande givit till känna att den anser att det finns anledning att göra en översyn av de berörda reglerna.

Jag delar den uppfattning som sålunda kommit till uttryck i socialförsäkringsutskottets betänkande att rättviseskäl talar för att dagpenning som utgår till frivilliga som tjänstgör inom totalförsvaret skall behandlas på samma sätt i ATP-hänseende som den dagpenning som utgår till värnpliktig som fullgör repetitionsutbildning. Jag förordar därför att dagpenning som utgår till sådan frivillig vid beräkning av pensionsgrundande inkomst skall anses som inkomst av anställning och grunda rätt till pensionsförmåner från den allmänna försäkringen.

Vid beredningen av denna fråga har jag samrått med chefen för försvarsdepartementet.

7 Utvidgning av underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter m. m.

Vid fastställandet av avgiftsunderlaget för arbetsgivaravgifter till bl. a. socialförsäkringarna beaktas f. n. enligt regler i 19 kap. AFL m. fl. författningar förutom summan av utgiven kontant lön endast värdet av naturaförmåner i form av kost och bostad. Andra naturaförmåner bortses det ifrån. Motsvarande gäller enligt regler i 3 kap. och 11 kap. AFL vid beräkning av arbetstagares sjukpenninggrundande och pensionsgrundande inkomst inom den allmänna försäkringen.

Företagsskatteberedningen konstaterar i betänkandet (SOU 1977:86) Beskattning av företag att systemet att ge olika typer av naturaförmåner i stället för en höjd kontant lön fått en allt större utbredning. Som ett av skälen till denna utveckling anger beredningen att de faktiska kostnaderna arbetsgivaren har och gör avdrag för av praktiska skäl sällan i sin helhet motsvaras av en förmånsbeskattning hos den anställde. Ytterligare ett skäl som beredningen anger är att det inte utgår några arbetsgivaravgifter på andra naturaförmåner än kost och bostad.

Som underlag för beräkning av arbetsgivaravgifter bör enligt beredningen principiellt läggas samtliga naturaförmåner. Av praktiska skäl avstår dock beredningen från att föreslå en så vittgående utvidgning av avgiftsunderlaget. Beredningen föreslår emellertid att förmånen att för privat bruk få disponera en arbetsgivaren tillhörig eller av honom förhyrd bil, vilken enligt beredningen är den utan jämförelse vanligaste naturaförmånen, bör inräknas i underlaget för uttag av arbetsgivaravgifter. För detta talar enligt beredningen också önskemålet om att företagare och anställda skall behandlas lika. Beredningen påpekar härvidlag att egenföretagarens privata utnyttjande av en bil, som utgör inventarium i förvärvsverksamheten, beskattas och därigenom kommer att öka avgiftsunderlaget.

Enligt beredningen måste utformningen av en regel om att arbetsgivaren

skall vara skyldig att erlagga arbetsgivaravgifter för värdet av anställdas bilförmåner av praktiska skäl blir schablonmässig. Någon exakt koppling mellan förmånens vid inkomsttaxeringen uppskattade värde och avgiftsberäkningen torde således inte kunna komma i fråga. Övervägande skäl talar enligt beredningen för att värdet av bilförmånen får fastställas på grundval av bilens prisklass enligt riksskatteverkets anvisningar och en antagen privat körsträcka av 1 000 mil. Har den anställde haft rätt att utnyttja bilen under endast en del av året bör givetvis beräkningen göras på ett reducerat underlag.

Beredningen föreslår även att värdet av bilförmån skall beaktas vid beräkning av pensionsgrundande inkomst till ATP och vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst. Samma schablonregel som beredningen föreslår vid avgiftsberäkningen bör enligt beredningen tillämpas också vid förmånsberäkningen.

Flertalet av de remissinstanser som yttrat sig över beredningens förslag att inräkna även naturaförmån i form av fri bil har tillstyrkt det eller lämnat det utan erinran.

För egen del ansluter jag mig till beredningens uppfattning att avgiftssystemet bör utformas på ett sådant sätt att avgiftsskyldigheten så långt det är möjligt görs oberoende av valet av företagsform. Som beredningen påpekat måste det betecknas som otillfredsställande att arbetsgivaren erhåller en avgiftslindring endast därför att olika typer av naturaförmåner utges i stället för kontant lön. Förskjutningen från kontant lön till naturaförmån kan vidare få till följd att den pensionsgrundande och den sjukpenninggrundande inkomsten blir lägre än vad den sammanlagda ersättningen från arbetsgivaren motiverar. Av nu anförda skäl anser jag mig i likhet med beredningen böra förorda att värdet av naturaförmån i form av fri eller delvis fri bil inräknas i avgiftsunderlaget för arbetsgivaravgifter. Värdet av förmånen bör som en konsekvens av detta även ingå i underlaget för den anställdes sjukpenninggrundande och pensionsgrundande inkomst.

Vad jag nu har sagt om förmånen av fri eller delvis fri bil äger i och för sig giltighet också för andra former av naturaförmåner. Att utsträcka förmåner och avgiftsskyldighet mer generellt skulle emellertid ge upphov till betydande praktiska svårigheter.

Som företagsskatteberedningen konstaterar är bilförmånen i dag den utan jämförelse vanligaste och ekonomiskt mest betydelsefulla naturaförmånen. Någon ytterligare utvidgning av förmåner och avgiftsskyldighet till även andra förmåner bör enligt min mening därför inte nu komma till stånd.

I likhet med beredningen och den uppfattning som företräds av det övervägande antalet remissinstanser anser jag att värdet av bilförmånen vid beräkning av avgiftsunderlaget måste göras efter schablonmässig beräkning. Även förmånens värde vid beräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten måste av praktiska skäl bestämmas efter schablon.

Utgångspunkten för värderingen bör därvid vara att värdet i princip skall

motsvara den inbesparing av kostnader som den anställda gör genom bilförmånen eller uttryckt på ett annat sätt den ökade löneförmån han får genom bilförmånen. Värdet bör med andra ord så långt som möjligt motsvara de kostnader som han skulle ha haft om han själv hade ägt bilen. Värderingen bör så långt det är möjligt baseras på uppgifter om genomsnittliga faktiska kostnader för bilar i olika pris- och årsklasser. Beräkningen av den sjukpenninggrundande inkomsten görs innan förmånen kommit att utnyttjas och det saknas följaktligen uppgift om den körsträcka som arbetstagaren nyttjat bilen för privat bruk. Inte heller vid beräkningen av underlaget för arbetsgivaravgiften är det lämpligt att kräva utredning om antalet körda mil. Schablonen bör därför baseras på en enhetlig årlig privat körsträcka. Den bör enligt min mening lämpligen kunna sättas till 1 000 mil.

I de fall den anställda haft rätt att utnyttja bilen under endast en del av året bör givetvis beräkningen göras på ett med hänsyn härtill reducerat underlag.

Förmånsvärdet bör reduceras även i de fall arbetstagaren har att erlagga exempelvis någon form av avgift för rätten att utnyttja bilen för privat bruk.

Det ankommer enligt gällande lagstiftning på riksförsäkringsverket att föreskriva regler för värdering av naturaförmåner. Kompetensen att besluta om verkställighetsföreskrifter ligger emellertid numera primärt hos regeringen. Regeringen kan dock tilläggas rätt att delegera denna uppgift till viss myndighet. När det gäller frågan om värdering av bilförmåner bör sådan delegering lämpligen ske till riksförsäkringsverket. Genom att anlita denna teknik får man utrymme för den flexibilitet som är nödvändig på området. Reglerna bör utformas i enlighet med detta.

Jag förutsätter att samråd kommer att äga rum med riksskatteverket när det gäller att arbeta fram underlag för beräkning av bilförmånens värde.

Jag delar den uppfattning som framförts av bl. a. riksförsäkringsverket och riksskatteverket, att schablonen inte bör göras tillämplig vid beräkning av pensionsgrundande inkomst. Till grund för denna beräkning ligger f. n. enligt 11 kap. 4 § AFL den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt. I den mån den försäkrade åtnjuter bilförmån kommer denna att vid taxeringen åsättas ett värde till ledning för beskattningen. Att vid beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten införa avvikande bestämmelser för värderingen av bilförmån bör enligt min mening inte komma i fråga. Jag förordar därför att till grund för värdering av bilförmån, i likhet med övriga naturaförmåner och lön, vid beräkning av pensionsgrundande inkomst läggs den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt. I vissa fall då den försäkrade inte är skattskyldig här i riket och således inte heller någon taxerad inkomst beräknas på grund av inkomst av anställning får emellertid schablonen tillämpning även vid beräkning av pensionsgrundande inkomst.

Vid beredningen av denna fråga har jag samrått med chefen för budgetdepartementet.

8 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom socialdepartementet upprättats förslag till

1 lag om procentsatser för uttag av avgift under åren 1980–1984 till försäkringen för tilläggspension,

2 lag om procentsats för uttag av avgift under åren 1980–1984 till arbetsskadeförsäkringen,

3 lag om ändring i lagen (1976:381) om barnomsorg,

4 lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,

5 lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,

6 lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.,

7 lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring,

8 lag om ändring i lagen (1970:742) om lönegarantiavgift,

9 lag om ändring i lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift,

10 lag om ändring i lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift,

11 lag om ändring i lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet,

12 lag om ändring i lagen (1975:335) om arbetsgivaravgift till arbetsmarknadsutbildningen,

13 lag om ändring i lagen (1975:358) om vuxenutbildningsavgift,

14 lag om ändring i lagen (1961:300) om avgift till sjöfolks pensionering,

15 lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),

16 lag om ändring i uppbördslagen (1953:272).

Vid upprättandet av lagförslagen har jag samrått med chefen för arbetsmarknadsdepartementet (punkt 8, 9, 11 och 12), chefen för bostadsdepartementet (punkt 10), chefen för utbildningsdepartementet (punkt 13), chefen för kommunikationsdepartementet (punkt 14) och chefen för budgetdepartementet (punkt 15 och 16).

9 Specialmotivering

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

3 kap. 2 §

Ändringarna i denna paragraf har föranletts av att värdet av bilförmån skall inräknas i underlaget för beräkning av sjukpenninggrundande inkomst. Med naturaförmån i form av bil avses förmån i form av helt eller delvis fri bil, fri bil som tillhandahålls den anställda av arbetsgivaren och det gäller oavsett om arbetsgivaren äger bilen eller disponerar över den på annan grund.

- Som framgått av den allmänna motiveringen skall värdet av förmånen uppskattas efter schablon. Av tillägget till sista stycket framgår att samma schablon som gäller för värderingen av förmånen vid bestämmande av avgiftsunderlaget enligt 4 § lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter

enligt lagen om allmän försäkring, m. m. skall tillämpas vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst.

11 kap. 2 §

Av tillägget till första stycket första punkten framgår att värdet av bilförmån skall beaktas även vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för tilläggs pensionen. Av den allmänna motiveringen har framgått att värderingen av förmånen i detta hänseende skall ske i enlighet med det värde förmånen åsätts vid taxeringen till statlig inkomstskatt.

Ändringen i första stycket i) innebär att frivillig som genomgår utbildning under krigsförbandsövning eller särskild övning inom värnpliktsutbildningen och därvid erhåller dagpenning enligt bestämmelserna i 7 § förordningen den 14 april 1977 om förmåner till frivilligpersonal m. fl. (Försvarets författningssamling 1977:10) får tillgodoräkna sig dagpenningen som pensionsgrundande inkomst.

Som framgått av den allmänna motiveringen skall vissa bidrag till konstnärer m. fl. vara pensionsgrundande. Bestämmelserna härom har tagits in i första stycket m). Utformningen av bidragsreglerna ankommer på regeringen. Det har därför ansetts lämpligt att regeringen får förordna om vilka bidrag som skall avses med bestämmelsen. Såsom har framgått av den allmänna motiveringen är avsikten att enbart sådana statliga, beskattade bidrag skall bli pensionsgrundande som utgår för att ge aktiv konstnär, författare eller annan sådan ekonomisk trygghet under viss tid att han kan ägna sig åt konstnärlig eller litterär verksamhet.

19 kap. 1 §

Ändringarna i andra och tredje stycket föranleds av att bilförmån skall ingå i underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter. Regler om värderingen av förmånen har på motsvarande sätt som gäller för övriga naturaförmåner tagits in i 4 § lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Ändringen i fjärde stycket föranleds av att lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring har upphävts och ersatts med lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

I ett nytt sista stycke har tagits in en regel att den som utgivit sådant bidrag till konstnärer m. fl. som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) skall i vad avser bidraget anses som arbetsgivare. Den som utgivit bidraget har härigenom att svara för de socialförsäkringsavgifter till sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggs pension som regleras i denna paragraf. Av hänvisningen till denna paragraf i 21 § lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring och 15 § lagen (1976:381) om barnomsorg följer att motsvarande skyldighet föreligger beträffande avgift enligt dessa författningar.

Vid beräkning av avgiften skall bidraget anses som lön.

Vid beräkning av avgift till tilläggs pensioneringen skall basbelopps- och maximeringsavdrag göras som om den som uppburit bidraget varit anställd hos den som utgivit bidraget under hela året och arbetat full arbetstid.

19 kap. 4 och 7 §§

Ändringarna i paragraferna föranleds av att apotekens kostnader för kostnadsfria och prisnedsatta läkemedel m. m. enligt förslag i prop. 1978/79:118 till ny lydelse av 5 § lagen (1954:519) om kostnadsfria och prisnedsatta läkemedel m. m. ersätts centralt av den allmänna försäkringen utan att först slås ut på de allmänna försäkringskassorna.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

3 §

Ändringarna föranleds av att naturaförmån i form av bil och vissa statliga bidrag till konstnärer skall beaktas vid beräkning av pensionsgrundande inkomst och att den som utgivit sådant bidrag skall anses som arbetsgivare. Den skyldighet att avge särskild uppgift till ledning för beräkning av pensionsgrundande inkomst som enligt förevarande paragraf i vissa fall gäller för arbetsgivare kommer således att gälla för den som utgivit bidraget.

4 §

Av paragrafen framgår att värdet av bilförmån vid beräkning av pensionsgrundande inkomst – i de fall då inkomsten i fråga inte föranleder taxering till statlig inkomstskatt – till skillnad från vad som eljest gäller skall beräknas efter samma schablon som gäller för värdering av förmånen i avgiftshänseende enligt 4 § lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m. Ändringen i andra stycket vad gäller bemyndigandet för riks försäkringsverket att meddela föreskrifter föranleds som angetts i den allmänna motiveringen av att kompetensen att meddela verkställighetsföreskrifter numera primärt ligger hos regeringen.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

2 §

Bestämmelserna i det nya sista stycket i denna paragraf har närmare kommenterats i motiveringen till 19 kap. 1 § lagen om allmän försäkring.

Av 1 § förevarande lag framgår att bestämmelserna blir tillämpliga även i fråga om skyldigheten att erlägga arbetsgivaravgift enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift, lagen (1970:742) om lönegarantiavgift, lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift samt lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet. Motsvarande gäller genom hänvisning till förevarande lag även skyldigheten att erlägga arbetsgivaravgift enligt

lagen (1975:335) om arbetsgivaravgift till arbetsmarknadsutbildningen, lagen (1975:358) om vuxenutbildningsavgift och lagen (1961:300) om avgift till sjöfolks pensionering.

4 §

Som framgått av den allmänna motiveringen skall värdet av bilförmån vid beräkning av underlaget för arbetsgivaravgifter beräknas efter schablon. De allmänna riktlinjerna för hur schablonen skall vara beskaffad har intagits i förevarande paragraf. De verkställighetsföreskrifter som blir erforderliga ankommer det på regeringen eller efter regeringens bemyndigande riksförsäkringsverket att fastställa.

9.4 Förslagen till övriga lagändringar

Förslagen till lag om procentsatser för uttag av avgifter under åren 1980–1984 till försäkringen för tilläggspension och till arbetsskadeförsäkringen har behandlats i den allmänna motiveringen. Detsamma gäller förslagen till ändringar i lagen (1976:380) om barnomsorg och därav föranledda ändringar i kommunalskattelagen (1928:370) och uppbördslagen (1953:272).

Skyldigheten att erlagga arbetsgivaravgift regleras såvitt gäller de avgifter som ej faller under lagen om allmän försäkring i skilda författningar för olika ändamål.

Ändringarna i de olika avgiftsförfattningarna föranleds av att underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter utsträckts till att omfatta även naturaförmån i form av bil.

I därav berörda författningar har också gjorts de ändringar som föranleds av att lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring upphävts och ersatts med lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

10 Hemställan

Jag hemställer

- att regeringen föreslår riksdagen att antaga förslagen till
 - 1 lag om procentsatser för uttag av avgift till försäkringen för tilläggspension under åren 1980–1984,
 - 2 lag om procentsats för uttag av avgift till arbetsskadeförsäkringen under åren 1980–1984,
 - 3 lag om ändring i lagen (1976:381) om barnomsorg,
 - 4 lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
 - 5 lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,

- 6 lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.,
- 7 lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring,
- 8 lag om ändring i lagen (1970:742) om lönegarantavgift,
- 9 lag om ändring i lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift,
- 10 lag om ändring i lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift,
- 11 lag om ändring i lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet,
- 12 lag om ändring i lagen (1975:335) om arbetsgivaravgift till arbetsmarknadsutbildningen,
- 13 lag om ändring i lagen (1975:358) om vuxenutbildningsavgift,
- 14 lag om ändring i lagen (1961:300) om avgift till sjöfolks pensionering.
- 15 lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
- 16 lag om ändring i uppbördslagen (1953:272).

11 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden lagt fram.

Bilaga 1

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

Till Regeringen
Socialdepartementet

Angående avgiftsuttag för allmän tilläggspension för åren 1980–84.

Enligt bestämmelse i 19 kap. 5 § lagen om allmän försäkring åligger det riksförsäkringsverket att under innevarande år lägga fram förslag beträffande procentsatserna för uttag av avgift till försäkringen för allmän tilläggspension för åren 1980–84.

Med anledning härav får verket anföra följande.

Gällande bestämmelser

Försäkringen för tilläggspension finansieras genom avgifter på inkomster av förvärvsarbete. De närmare bestämmelserna härom finns i lagen om allmän försäkring 19 kap. 1, 3 och 5 §§.

Avgift för inkomst av anställning erlägges av arbetsgivaren. Avgiften beräknas kollektivt på summan av vad arbetsgivaren under året betalat ut i lön, sedan därifrån dragits dels ett belopp motsvarande det vid årets ingång gällande basbeloppet multiplicerat med det genomsnittliga antalet arbetstagare under året, dels för varje arbetstagare sådan del av lönen, som för år räknat överstiger 7 1/2 gånger basbeloppet (1 § tredje och fjärde styckena).

För inkomst av annat förvärvsarbete skall de försäkrade själva erlägga tilläggspensionsavgift, som beräknas på den pensionsgrundande inkomsten i den mån denna härrör från sådant arbete (3 §).

Arbetsgivares avgift för tilläggspension och tilläggspensionsavgift, som de försäkrade sålunda själva har att erlägga för inkomst av annat förvärvsarbete, skall utgå efter en och samma procentsats, som fastställs av regeringen med riksdagen. Procentsatsen skall vara så avvägd att avgifterna i förening med andra tillgängliga medel förslår till bestridande av pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra försäkringen för tilläggspension åvilande utgifter ävensom till den fondering, som befinns erforderlig (5 § första stycket).

Avgifterna skall ingå till en fond, allmänna pensionsfonden, med vars tillgångar kostnaderna för försäkringen för tilläggspension skall bestridas (5 § tredje stycket). Rörande fondens förvaltning gäller bl. a. reglemente den 28 maj 1959 (nr 293).

Bestämmelser om procentsatsen för uttag av avgift under åren 1975–1979 finns i lagen 1973:477 med ändring i lag 1974:789.

Enligt föreskrift i 19 kap. 5 § lagen om allmän försäkring åligger det

riksförsäkringsverket att vart femte år lägga fram förslag beträffande procentsatserna under nästföljande sju år, i den mån uttaget inte redan beslutats. Således åligger det riks-försäkringsverket att under år 1977 komma in till regeringen med förslag till avgiftsuttag för åren 1980–84.

I den år 1958 framlagda – men av riksdagen inte antagna – propositionen nr 55, som innehöll huvudprinciperna för den sedermera genomförda allmänna pensionsreformen, drog departementschefen upp vissa riktlinjer i fråga om avgifter och fondering för tilläggs-pensioneringen.

Vid 1959 års riksdag antogs på grundval av proposition nr 100 lagen om allmän tilläggs-pension. I denna proposition anknöt departementschefen i fråga om avgiftsuttaget till vad som uttalats i den nyssnämnda princippropositionen. Riksdagen antog i överensstämmelse härmed lag angående procentsatsen för avgiftsuttaget under åren 1960–1964, vilken stadgade att procentsatsen för det årliga avgiftsuttaget under nämnda period skulle utgöra 3, 4, 5, 6 resp. 7 %.

Sedermera har riks-försäkringsverket i skrivelser till Kungl. Maj:t den 18 januari 1963, 12 december 1967 och 12 december 1972 avgett förslag till procentsatser för åren 1965–1969, 1970–1974 och 1975–1979.

I skrivelserna 1963 och 1967 lämnade verket tre alternativa förslag till avgiftsuttag som samtliga bedömdes som godtagbara ur försäkringens synpunkt medan verkets skrivelse år 1972 innehöll ett enda förslag.

I nedanstående tablå redovisas verkets förslag till procentsatser för åren 1965–1979.

År	Riksförsäkringsverkets skrivelse. Datum och alternativ					
	1963-01-18			1967-12-16		
	A	B	C	A	B	C
1965	8	8	7,5			
1966	9	8	8			
1967	10	9	8,5			
1968	11	9	9			
1969	12	10	9,5			
1970	12	10	10	10	10	10
1971	12	11	10,5	10,5	10,5	10,25
1972	12	11	11	11	11	10,50
1973	12	12	11,5	11,5	11	10,75
1974	12	12	12	12	11	11
1975	12	12	12			11
1976						11
1977						11
1978						11
1979						11

På grundval av propositionen 1963:123 beslöt riksdagen att avgiftsuttaget under åren 1965–1969 skulle utgöra 7,5, 8, 8,5, 9 och 9,5 % och på grundval av propositionen 1968:93 att avgiftsuttaget under åren 1970–1974 skulle utgöra 10, 10,25, 10,5, 10,75 och 11 % för resp. år. På grundval av

propositionerna 1972:125 och 1973:48 ändrades uttaget för 1973 och 1974 till 10,5 %. Utifrån nämnda proposition 1973:48 beslöts vidare att avgiftsuttaget för 1975 skulle utgöra 10,75 och för åren 1976–1979 11 %. År 1974 beslöts dock på grundval av propositionen 1974:129 rörande sänkning av den allmänna pensionsåldern att uttaget för åren 1977–1979 skulle utgöra 11,75 %.

Hittillsvarande utveckling

Procentsatserna för avgiftsuttagen till ATP enligt hittills fattade beslut framgår av följande sammanställning.

År	Procentsats	Lag	Ändr. av procentsats	Lag	Ökning fr. föregående år
1960	3	1959:292			
1961	4				+1
1962	5				+1
1963	6				+1
1964	7				+1
1965	7,5	1963:192			+0,5
1966	8				+0,5
1967	8,5				+0,5
1968	9				+0,5
1969	9,5				+0,5
1970	10	1968:243			+0,5
1971	10,25				+0,25
1972	10,50				+0,25
1973	(10,75)		10,50	1972:715	0
1974	(11,00)		10,50	1973:476	0
1975	10,75	1973:477			+0,25
1976	11				+0,25
1977	(11)		11,75	1974:789*	+0,75
1978	(11)		11,75		0
1979	(11)		11,75		0

* Sänkning av allmänna pensionsåldern till 65 år

Den hittillsvarande utvecklingen av ATP-systemets ekonomi kan sammanfattas på följande sätt.

AP-fondens utveckling, Milj kr						
	1960	1961	1962	1963	1964	1965
Avgifter	468,4	698,7	1 346,2	1 890,9	2 441,7	2 905,4
Räntor	11,9	44,9	106,2	194,0	315,9	489,4
S:a inkomster	480,3	743,6	1 452,4	2 084,9	2 757,6	3 394,8
ATP-pensioner	–	–	–	35,5	101,8	152,8
Förvaltning	2,0	12,7	18,3	24,3	27,6	37,4
S:a utgifter	2,0	12,7	18,3	59,8	129,4	190,2
Fondökning (= inkomster – utgifter)	478,3	730,9	1 434,1	2 025,1	2 628,2	3 204,6
Fond 31.12	478,3	1 209,2	2 643,3	4 668,4	7 296,6	10 501,2

AP-fondens utveckling. Milj kr						
	1966	1967	1968	1969	1970	1971
Avgifter	3 484,0	4 160,6	5 195,1	5 643,1	6 099,8	7 263,6
Räntor	711,8	996,4	1 317,5	1 719,4	2 214,6	2 765,1
S:a inkomster	4 195,8	5 157,0	6 512,6	7 362,5	8 314,4	10 028,7
ATP-pensioner	285,7	433,2	606,1	833,0	1 165,6	1 659,6
Förvaltning	49,0	58,3	58,5	62,1	74,2	61,7
S:a utgifter	334,7	491,5	664,6	895,1	1 239,8	1 721,3
Fondökning (= inkomster - utgifter)	3 861,1	4 665,5	5 848,0	6 467,4	7 074,6	8 307,4
Fond 31.12	14 362,3	19 027,8	24 875,8	31 343,2	38 417,8	46 725,2
	1972	1973	1974 ¹	1975 ¹	1976 ¹	
Avgifter	8 489,4	8 988,5	9 465	10 755	13 799	
Räntor	3 393,8	4 075,0	4 849	5 772	6 914	
S:a inkomster	11 883,2	13 063,5	14 314	16 527	20 713	
ATP-pensioner	2 210,7	2 943,8	3 881	5 007	6 915	
Förvaltning	87,7	94,2	110	130	159	
S:a utgifter	2 298,4	3 038,0	3 991	5 137	7 074	
Fondökning (= inkomster - utgifter)	9 584,8	10 025,5	10 323	11 390	13 639	
Fond 31.12	56 310,0	66 335,6	76 659	88 049	101 688	

¹ Exkl. den del av AP-fonden som förvaltas av 4:e fondstyrelsen (800 milj. kr. vid 1976 års utgång).

Beräkningsförutsättningar

I sina prognoser för ATP-systemets ekonomi har riksförsäkringsverket i första hand utgått från ett oförändrat avgiftsuttag av 11,75 % fr. o. m. år 1977 fram till år 2020 för att visa verkningarna därav. Beräkningarna har utförts under en rad olika antaganden om årlig reallöneökning, ökning av konsumentprisindex och nyplaceringsränta. Vissa beräkningar redovisas i tabellbilaga.¹

1. Befolkningsutveckling

Den demografiska prognosen grundar sig på det antal personer som vid utgången av 1975 fanns i den allmänna försäkringens register (pensionsregistret beträffande pensionstagare och pensionspoängregistret beträffande aktiva). Detta antal har skrivits fram med användning av en differentierad dödlighet för aktiva respektive förtidspensionärer. Den totala dödligheten motsvarar de av statistiska centralbyrån i Information i prognosfrågor 1976:3 publicerade ettåriga dödsriskerna utan framtida reduktion av dödligheten.

¹ Ej intagen här.

Antalet varje år nytillkommande 16-åringar har hämtats ur centralbyråns i samma publikation redovisade befolkningsprognos, varvid alternativet med nettoinvandring 10 000 personer använts. Migrationen har beräknats med utnyttjande av migrationstal skattade på riksförsäkringsverkets material och under antagande om en årlig förstagångsinvandring på ca 25 000 personer. Antal förtidspensionärer har beräknats med utnyttjande av invalidiserings- och rehabiliteringssannolikheter som även de är skattade på verkets material. Förvärvsmönstret för tidigare år har sedan fått avgöra huruvida ATP skall beräknas utgå eller ej.

2. Inkomstutveckling

Riksförsäkringsverket har vid sina överväganden rörande den framtida ekonomiska utvecklingen räknat med alternativa antaganden såväl i fråga om årlig reallöneökning, årlig förändring av konsumentprisindex som nyplaceringsränta. Utgångspunkten för beräkningarna har varit det beräknade läget för år 1977. För de efterföljande åren har antagits följande kombinationer av reallöneökning och ökning i konsumentprisindex (kpi).

Reallöneökning (%)	0	1	2	3
Ökning av kpi (%)				
0	x			
2,5	x	x	x	x
5	x	x	x	x
7,5	x	x	x	x
10	x	x	x	x

De pensionsgrundande inkomsterna för åren 1977–2020 har, med hänsyn till de observerade pensionsgrundande inkomsterna för åren 1974–75 beräknats med hjälp av samma matematiska inkomstmodell som användes vid verkets beräkningar år 1972. Denna redovisades i en särskild teknisk bilaga till verkets skrivelse om uttag av avgift till ATP 1972-12-12.

3. Räntefot

Vid beräkningarna har nyplaceringsräntan alternativt antagits motsvara en realränta på 1 respektive 2 %. Fondens omplaceringstid har efter samråd med allmänna pensionsfonden antagits vara genomsnittligt 17 år. Nuvarande fond antas före omplacering förräntas efter den för år 1976 gällande medelräntan på placeringarna 7.46 %.

4. Förvaltningskostnader

Verket har räknat med att förvaltningskostnaderna kommer att uppgå till 173,3 milj. kr. år 1977 och att de därefter följer den nominella inkomstförändringen.

Vissa beräkningar

När tilläggspensioneringen infördes förutsatte statsmakterna att finansieringen skulle ske enligt ett modifierat fördelningssystem. Det innebär att avgifterna skall beräknas förslå inte endast till att täcka de löpande utgifterna utan dessutom till en viss fondbildning. Fondens storlek regleras inte i lagen. Däremot har statsmakterna gjort uttalanden härom såväl vid lagstiftningens införande som i samband med avgiftsuttagets bestämmande. Till dessa vill verket hänvisa. Jämför proposition 1973:48 sid. 14–16 och sid 21.

Gällande bestämmelser om avgiftsuttaget finns i lagen 1973:477 (ändr. 1974:789) om procentsatsen för uttag av avgift under åren 1975–1979 till försäkringen för tilläggspension. Enligt denna lag har avgiftsuttaget fastställts till 10,75 % år 1975, 11 % år 1976 och 11,75 % åren 1977–1979.

Härefter går verket över till beräkningsunderlaget för det framtida avgiftsuttaget. Först visas den beräknade utvecklingen av å ena sidan den aktiva befolkningen, dvs. personer i åldern 16–65 år som ej uppbär sjukbidrag eller förtidspension, och å andra sidan antalet ATP-pensionärer. Antalen anges i 1 000-tal.

1 januari år	Aktiva	ATP-pensionärer med			Summa ATP-pensionärer
		ålderspension ¹	förtidspension, sjukbidrag	familjepension	
1977	5 015	611	156	210	977
1978	5 006	653	162	228	1 043
1979	5 006	694	169	247	1 110
1980	5 017	734	174	263	1 171
1981	5 033	768	180	279	1 227
1982	5 050	802	184	296	1 282
1983	5 064	835	187	312	1 334
1984	5 071	865	193	329	1 387
1985	5 077	893	197	345	1 435
1990	5 102	1 051	205	400	1 656
1995	5 134	1 122	217	414	1 753
2000	5 189	1 141	239	415	1 795
2005	5 199	1 164	271	415	1 850
2010	5 132	1 260	287	415	1 962
2015	5 039	1 401	273	415	2 089
2020	4 998	1 452	272	415	2 139

¹ exklusive förtida uttag av ålderspension

Som framgår av sammanställningen beräknas den aktiva befolkningen öka från drygt 5 miljoner år 1977 till ett högsta antal på ca 5,2 miljoner år 2005 för att sedan avta till knappt 5 miljoner år 2020. Under samma period beräknas antalet ATP-pensionärer öka med ca 1,2 miljoner från knappt 1 miljon till ca 2,1 miljoner.

I verkets prognos har antagits att den procentuella andelen av de aktiva

som har en pensionsgrundande inkomst för männens del kommer att vara i stort sett konstant under hela prognosperioden medan andelen för kvinnornas del kommer att öka fram till år 1995 för att sedan vara så gott som konstant. Prognosvärdena redovisas i följande tabell.

Procentuell andel av de aktiva med pensionsgrundande inkomst för angivna år

År	Män (%)	Kvinnor (%)
1977	90,1	68,6
1980	89,9	72,8
1985	90,2	77,2
1990	90,5	79,6
1995	91,0	80,8
2000	91,0	80,8
2005	91,0	81,0
2010	90,9	80,9
2015	90,8	80,8
2020	90,8	81,0

I verkets skrivelse 1972 redovisades följande antalsprognos för år 2000. (1 000-tal)

Antal aktiva	5 636
ATP-pensionärer med ålderspension	996
förtidspension	208
familjepension	482
Summa ATP-pensionärer	1 686

Vissa avvikelser föreligger mellan de två prognoserna. Antalet ålderspensionärer har ökat bl. a. på grund av sänkningen av den allmänna pensionsåldern till 65 år.

Avvikelsen beträffande antalet aktiva sammanhänger bl. a. med migrationsantagandena och är av samma storleksordning som avvikelsen mellan de av SCB år 1972 respektive 1976 publicerade befolkningsprognoserna. Antalet förtidspensionärer med allmän tilläggspension var något underskattat i 1972 års prognos. I föreliggande prognos har en avstämning skett mot det faktiska antalet pensionärer i januari 1976. Förändringen i antalet förtidspensionärer sammanhänger bl. a. med en antagen högre förvärvsintensitet för kvinnor samt med variationer i befolkningens sammansättning. Effekten av delpensioneringen har ej kunnat beaktas varför antalet förtidspensionärer kan vara något överskattat.

I följande sammanställning redovisas dels totala antalet pensionärer dels antalet ålders- och förtidspensionärer i relation till antalet aktiva.

År	antal pensionärer	antal ålders- och förtidspensionärer
	antal aktiva	antal aktiva
1977	0,19	0,15
1980	0,23	0,18
1984	0,27	0,21
2000	0,35	0,27
2020	0,44	0,34

Antalet pensionärer omfattar även personer med familjepension som har en lägre pensionsnivå och som till viss del även ingår bland de aktiva.

I de båda följande sammanställningarna redovisas beräkningar av dels avgiftsunderlaget inom ATP – som i princip motsvarar de aktivas pensionsgrundande inkomster – och dels pensionsutgifterna inom ATP (milj. kr.).

Beräkningarna är baserade på gällande lagstiftning.

Beräkningarna avser dels ett alternativ med oförändrade löner och priser dels ett alternativ med en årlig ökning av konsumentprisindex på 7,5 % och av reallönen med 2 %. Det senare alternativet kombinerat med en antagen nyplaceringsränta på 9,5 % är det beräkningsalternativ som verket i första hand utgått från vid bedömningen av behovet av avgiftsuttag för åren 1980–1984.

Som en allmän bakgrund för verkets bedömning av behovet av avgiftsuttag för åren 1980–84 redovisas i båda alternativen pensionsutbetalningarna uttryckt i procent av avgiftsunderlaget. Dessa procenttal motsvarar det erforderliga avgiftsuttaget om man bortser från förefintlig fond – dvs. i ett renodlat fördelningssystem. De beräknade procenttalen är beroende av den antagna reallöneutvecklingen.

Pensionsutbetalningar samt avgiftsunderlag 1977–2020 vid oförändrade löner och priser (1977 års nivå). Belopp i milj. kr.

År	Pensioner	Avgifts- underlag	Pensio- ner i % av avgifts- under- laget	År	Pensio- ner	Avgifts- underlag	Pensio- ner i % av avgifts- under- laget
1977	9 517,6	141 060,1	6,7	1990	27 363,0	156 667,3	17,5
1978	10 753,1	142 659,9	7,5	1995	32 222,0	160 816,7	20,0
1979	12 188,2	144 122,6	8,5	2000	35 998,4	163 248,8	22,1
1980	13 636,8	145 567,1	9,5	2005	40 125,2	163 091,5	24,6
1981	15 059,5	146 913,1	10,3	2010	45 702,9	160 674,4	28,4
1982	16 460,7	148 372,6	11,1	2015	51 120,1	157 750,1	32,4
1983	17 880,0	149 746,5	11,9	2020	53 784,6	156 506,8	34,4
1984	19 289,1	150 741,6	12,8				
1985	20 701,6	151 780,6	13,6				

Pensionsutbetalningar samt avgiftsunderlag åren 1977–2020 vid 7,5 % årlig förändring av konsumentprisindex samt + 2 % årlig reallöneökning. Belopp i milj. kr.

År	Pensioner	Avgifts- underlag	Pensio- ner i % av avgifts- under- laget	År	Pensioner	Avgifts- underlag	Pensio- ner i % av avgifts- under- laget
1977	9 520,0	141 060,1	6,8	1990	75 404,9	552 823,1	13,6
1978	12 069,6	166 342,0	7,3	1995	130 726,5	878 748,9	14,9
1979	14 715,5	184 400,3	8,0	2000	216 846,7	1 365 329,7	15,9
1980	17 748,4	204 937,6	8,7	2005	360 859,6	2 062 107,3	17,5
1981	21 087,5	227 775,5	9,3	2010	613 805,5	3 029 453,5	20,3
1982	24 770,8	251 800,6	9,8	2015	1 020 005,9	4 402 269,8	23,2
1983	28 950,6	278 498,1	10,4	2020	1 583 381,6	6 431 058,8	24,6
1984	33 631,4	307 220,5	11,0				
1985	38 983,9	339 145,7	11,5				

Som framgår av tabellerna skulle det behövlige avgiftsuttaget i en försäkring utan fondbildning successivt stiga för att år 2020 uppgå till 34,4 % i ett oförändrat realinkomstläge och till 24,6 % vid 2 % årlig reallöneökning.

Att märka är att försäkringssystemet år 2020 inte kan förutsättas vara i sådan jämnvikt att det då erforderliga avgiftsuttaget ej skulle behöva stiga ytterligare även under tiden därefter. Det erforderliga avgiftsuttaget påverkas, som framgår av nedanstående tabell endast obetydligt om man istället utgår från en antagen årlig reallöneökning på 1 alt. 3 %.

År	Reallöneökning	
	1 %	3 %
1980	8,9	8,4
1985	12,4	10,7
1990	15,2	12,5
1995	16,8	13,8
2000	18,0	15,0
2005	19,6	16,8
2010	22,4	19,7
2015	25,2	22,7
2020	26,4	24,2

I verkets skrivelse år 1972 redovisades motsvarande beräkningar dels för alternativet oförändrade löner dels för ett alternativ med en årlig reallöneökning på 3 %. Resultaten enligt 1972 års beräkningar för perioden 1975–2000 redovisas i följande tabell. Vid dessa beräkningar var den allmänna pensionsåldern 67 år.

År	Reallöneökning	
	0 %	3 %
1975	4,3	4,0
1980	7,9	6,4
1985	11,5	8,6
1990	15,1	10,7
1995	17,5	12,0
2000	19,7	13,1

Fråga om ATP-taket

En viktig fråga avseende försäkringens omfattning gäller den övre gräns vid 7,5 basbelopp ovanför vilken inkomsterna inte medför vare sig pensionsrätt eller avgiftsskyldighet "ATP-taket".

Vid en reallöneökning påverkas de pensionsgrundande inkomsterna och därmed de inflytande avgifterna omedelbart, under det att effekten på pensionskostnaderna blir mer eller mindre fördröjd. Detta har till följd att det behövliga avgiftsuttaget kan hållas lägre än som är fallet i ett oförändrat reallöneläge. Den reducerande inverkan av reallöneökningen på det erforderliga avgiftsuttaget gör sig dock allt mindre gällande i den mån inkomsterna av förvärvsarbete för flera inkomsttagare överskrider den gällande inkomstgränsen.

Vid det basbelopp som gällde vid 1977 års ingång (10 700) låg ATP-taket vid 80 250 kr. Vid oförändrad lagstiftning och stigande inkomster kommer allt fler att beröras av denna gräns. Nedanstående tabell anger för några olika år och antaganden om reallöneökning den beräknade procenten personer i aktiv ålder med förvärvsinkomster ovanför gränsen.

År	Reallöneökning					
	1 %		2 %		3 %	
	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor
1980	12,5	0,9	13,9	1,1	15,7	1,4
1985	15,0	1,3	21,1	2,6	27,3	4,0
1990	19,3	2,3	29,9	5,3	45,2	11,0
1995	23,4	3,4	42,9	10,3	62,0	25,0
2000	27,4	4,3	54,1	17,6	72,9	37,8
2005	33,4	6,7	63,7	26,5	77,5	47,7
2010	39,5	9,2	71,4	35,4	81,0	56,4
2015	45,2	11,4	74,7	42,6	83,1	63,0
2020	50,5	14,4	77,8	49,3	84,9	69,0

Denna förskjutning av inkomsterna över "ATP-taket" måste hållas i minnet vid analys av verkets beräkningar eftersom den först slår igenom som

en begränsning på försäkringens inkomstsida och därefter på längre sikt beträffande pensionerna.

Den år 1970 tillsatta pensionskommittén har i sitt betänkande (SOU 1977:46) föreslagit att avgiftsunderlaget skall utgöras av hela lönesumman. Kommittén har dock ej föreslagit någon ändring av den övre gränsen på 7,5 basbelopp på förmånssidan.

Pensionskommittén räknar med att avgiftsunderlaget år 1977 enligt gällande lagstiftning kommer att uppgå till 134 miljarder kr. medan den totala lönesumman beräknas uppgå till 183 miljarder kr. (SOU 1977:46 sid. 309).

I nedanstående tabell redovisas en beräkning av avgiftsunderlaget enligt gällande lagstiftning och totala lönesumman under antagande om 2 % årlig reallöneökning och 7,5 % årlig ökning av konsumentprisindex. Beloppen anges i miljarder kr.

År	Avgiftsunderlag enligt gällande lagstiftning	Totala lönesumman
1977	134	183
1980	205	278
1985	339	459
1990	552	751
1995	879	1 218
2000	1 365	1 958
2005	2 062	3 105
2010	3 029	4 846
2015	4 402	7 542
2020	6 431	11 862

För år 1977 motsvarar 11,75 % av avgiftsunderlaget 134 miljarder kr. 8,6 % av hela lönesumman 183 miljarder kr. På samma sätt kan man beräkna att uttaget 11,75 % år 2000 motsvaras av 8,2 % och år 2020 av 6,4 % på hela lönesumman.

På sidan 55 redovisades de erforderliga uttagsprocenterna i ett renodlat fördelningssystem.

Dessa uttagsprocenter är beräknade på avgiftsunderlaget enligt gällande lagstiftning.

Motsvarande uttagsprocenter år 2000 och 2020 beräknade på totala lönesumman framgår av nedanstående tabell.

År	Uttagsprocent	
	Avgiftsunderlag	Total lönesumma
2000	15,9	11,0
2020	24,6	13,3

Det bör dock observeras att det därvid i beräkningsförutsättningarna ligger att man utgår från taket på 7,5 basbelopp på förmånssidan.

Verkets överväganden och förslag

Verket utgår i det följande från oförändrad lagstiftning.

I det tidigare förda resonemanget har ATP i finansieringshänseende betraktats som ett renodlat fördelningssystem. Självfallet kan man inte bortse från vare sig den fond som redan byggts upp eller den ytterligare fondbildning som bör komma till stånd. Verket har framställt ett omfattande tabellmaterial som bl. a. visar allmänna pensionsfondens storlek under olika antaganden rörande inkomst- och prisutveckling samt fondavkastning. Beräkningarna har utförts under förutsättning att avgiftsuttaget blir det som tidigare fastställts för tiden t. o. m. år 1979 och under hypotesen att det sedan blir oförändrat 11,75 % t. o. m. år 2020.

På motsvarande sätt finns beräkningar av fondstyrkan (uttryckt i fondstorleken ett visst år dividerat med årets pensionsutgifter tillsammans med förvaltningskostnader).

Sammanfattningstabeller avseende dessa beräkningar samt en mer detaljerad redovisning av beräkningarna i verkets huvudantagande finns i en särskild tabellbilaga.

Som tidigare nämnts har verket vid bedömningen av behovet av avgiftsuttag för åren 1980–1984 i första hand utgått från ett beräkningsantagande med en årlig ökning av konsumentprisindex på 7,5 %, en årlig reallöneökning på 2 % och en nyplaceringsränta på 9,5 %.

På dessa förutsättningar kan försäkringens inkomster och utgifter samt fondens storlek m. m. beräknas bli följande (i milj. kr.) under antagande av oförändrat avgiftsuttag med 11,75 % fr. o. m. 1980.

Beräkning av AP-fondens utveckling (exkl. 4:e fonden) åren 1977–2020.

Belopp i milj. kr.

Avgiftsuttag: 11,75 % hela perioden

Alternativ: +2 % årlig reallöneökning

7,5 % årlig förändring av konsumentprisindex

9,5 % nyplaceringsränta

År	Avgifts- inkomster	Ränte- inkomster	Pensioner	Förvaltning	Fond 31.12	Fond- styrka ¹
1977	16 475,0	7 913,6	9 520,0	173,3	116 383,4	12,0
1978	19 187,4	9 329,6	12 069,6	190,1	132 640,7	10,8
1979	21 357,3	10 873,8	14 715,5	208,5	149 947,8	10,0
1980	23 778,2	12 524,3	17 748,4	228,7	168 273,2	9,4
1981	26 425,6	14 279,8	21 087,5	250,9	187 640,2	8,8
1982	29 225,2	16 137,0	24 770,8	275,2	207 956,4	8,3
1983	32 328,2	18 088,0	28 950,6	301,9	229 120,1	7,8
1984	35 669,2	20 121,9	33 631,4	331,2	250 948,6	7,4
1985	39 376,9	22 225,2	38 983,9	363,3	273 203,5	6,9
1990	64 192,9	33 042,7	75 404,9	577,1	383 448,3	5,0
1995	102 125,9	41 930,5	130 726,5	916,9	468 546,0	3,6
2000	158 735,5	41 765,4	216 846,7	1 456,6	451 618,0	2,1
2005	239 884,5	16 627,6	360 859,6	2 314,0	130 010,7	0,4
2010	352 686,0	*	613 805,5	3 676,2	*	*
2015	512 483,0	*	1 020 005,9	5 840,3	*	*
2020	748 675,0	*	1 583 381,6	9 278,3	*	*

* fonden förbrukad

¹ fond dividerad med årets utgifter.

Under åren 1977–2020 kommer pensionsutbetalningarna att öka mycket mer än avgiftsunderlaget. Pensionsutbetalningarna ökar dels genom ett ökat antal pensionärer dels genom att de nytillkommande pensionärerna i genomsnitt har ett större antal poängår och högre medelpensionspoäng än de som redan pensionerats.

I nedanstående tabell redovisas ökningen i antal pensionärer, pensionsutbetalningar och avgiftsunderlag i form av indextal där år 1977 har tagits som basår (= 100).

Beräkningen har utförts enligt verkets huvudantagande: 7,5 % årlig ökning av konsumentprisindex, 2 % årlig reallöneökning och 9,5 % nyplaceringsränta.

År	Index		
	Antal pensionärer (januari)	Pensions- utbetalningar	Avgiftsunderlag
1977	100	100	100
1980	120	186	145
1985	147	409	240
1990	170	792	392
1995	180	1 373	623
2000	184	2 278	968
2005	189	3 791	1 462
2010	201	6 448	2 148
2015	214	10 714	3 121
2020	219	16 632	4 559

Av de i tabellbilagan redovisade kritiska tidpunkterna som är framräknade under antagande om ett oförändrat avgiftsuttag på 11,75 % under hela perioden 1977–2020 framgår följande.

	Tidigast	Senast	Verkets huvudan- tagande
1 Balans mellan avgiftsinkomster och pensionsutbetalningar	1983	1988	1985
2 Fonden börjar avta nominellt	1989	2001	1997
3 Fonden förbrukad	1997	2013	2006

Under samma antaganden beräknas fondstyrkan utvecklas enligt följande

År	1977	1980	1984	1985	1990	1995	2000	2005
Fondstyrka	12,0	9,4	7,4	6,9	5,0	3,6	2,1	0,4

Mot bakgrund av de redovisade uppgifterna kommer det erforderliga avgiftsuttaget på längre sikt att approximativt motsvara avgiftsuttaget i ett renodlat fördelningssystem. Detta är givetvis en direkt följd av den vikande fondstyrkan.

I nedanstående tablå redovisas för olika antaganden om årlig reallöneökning de avgiftsuttag som erfordras år 2000 och 2020 om man bortser från befintlig fond.

Erforderligt avgiftsuttag om man bortser från befintlig fond

År	Reallöneökning			
	0	1 %	2 %	3 %
2000	22,1	18,0	15,9	15,0
2020	34,4	26,4	24,6	24,2

I verkets huvudantagande kommer, som tidigare redovisats, fonden att börja avta år 1997 och vara förbrukad år 2006.

Det här förda resonemanget leder till att man som riktpunkter för avgiftsuttaget bör ställa upp 16–18 % för år 2000 och 25 % för år 2020 (jfr tabellen sid. 55).

Om man antar att uttagsprocenten höjs med 0,25 procentenheter *varje år under perioden 1980–2020* kommer avgiftsuttaget att uppgå till 17 % år 2000 och 22 % år 2020.

I verkets huvudantagande beträffande de ekonomiska förutsättningarna kan fonden under förutsättning av den ovan angivna årliga ökningen av avgiftsuttaget med 0,25 procent beräknas utveckla sig enligt följande.

Kpi 7,5 %, reallöneökning 2 %, nyplaceringsränta 9,5 %

År	1980	1984	1985	1990	1995	2000	2005	2010	2015	2020
Fond (miljarder kr)	169	262	291	474	769	1 260	2 053	3 182	4 480	6 028
Fondstyrka	9,4	7,7	7,4	6,2	5,8	5,8	5,7	5,2	4,4	3,8

Mot denna bakgrund finner verket att avgiftsuttaget under perioden 1980–84 bör höjas med åtminstone 0,25 procentenheter per år. Med 0,25 % årlig höjning blir avgiftsuttaget för respektive år följande:

1980	1981	1982	1983	1984
12 %	12,25 %	12,50 %	12,75 %	13,00 %

I det föregående har verket som utgångspunkt haft mera långsiktiga bedömningar av pensioneringens behov. Verket har under ärendets beredning också varit i kontakt med kapitalmarknadsutredningen som därvid i första hand anlagt ett kortare perspektiv och starkt betonat behovet av

samhälleligt sparande och kapitaltillväxt. Mot bakgrunden av detta har verket beräknat AP-fondens utveckling enligt ett avgiftsalternativ med en höjning av uttagsprocenten på 0,25 procentenheter år 1980¹ och 0,50 procentenheter varje år 1981–84.

Resultatet av beräkningarna redovisas i nedanstående tabell.

År	1980	1981	1982	1983	1984
Fond (miljarder kr)	169	190	214	240	270
Fondstyrka	9,4	8,9	8,5	8,2	7,9

¹ Jfr vad som sägs i det följande om avgiften till arbetsskadeförsäkringen.

I nedanstående tabell redovisas det placeringstillskott som AP-fonden beräknas få 1979–84 under angivna antaganden om avgiftsuttagets storlek. Beräkningarna har utförts dels i löpande priser, dels i fasta priser (bas 1979).

Årlig fondökning 1979–84 i miljarder kr. under olika antaganden om avgiftsuttag. Årlig förändring av konsumentprisindex 7,5 %, årlig reallöneökning 2 % samt nyplaceringsränta 9,5 %.

Uttagsalternativ 1 oförändrat avgiftsuttag
 2 årlig höjning med 0,25 %
 3 0,25 % höjning 1980, 0,50 % årligen 1981–84

År	Uttagsalt.					
	löpande priser			fasta priser		
	1	2	3	1	2	3
1979	17,3	17,3	17,3	17,3	17,3	17,3
1980	18,4	18,9	18,9	17,1	17,6	17,6
1981	19,3	20,5	21,0	16,7	17,7	18,2
1982	20,4	22,3	23,7	16,4	17,9	19,1
1983	21,1	24,4	26,5	15,8	18,3	19,8
1984	21,8	26,3	29,9	15,2	18,3	20,8

Som framgår av tablån skulle fondökningen och därmed nyplaceringskapaciteten bli i huvudsak oförändrade reellt sett (dvs i fasta priser) vid en årlig höjning av avgiftsuttaget med 0,25 %. Vid en höjning med 0,50 % skulle fonden öka mera påtagligt.

I detta sammanhang vill verket dessutom erinra om sitt förslag denna dag om att uttaget av avgifter till arbetsskadeförsäkringen fr. o. m. 1980 skall höjas med 0,35 % så att denna avgift under tiden 1980–1984 blir 0,60 %.

Sammanfattningsvis vill riks-försäkringsverket understryka att verket har att bedöma frågan om avgiftsuttaget med hänsyn till pensioneringens behov

även på lång sikt och behovet av fondering för framtida produktionstillväxt. Avgiftsuttaget kan ses ur båda de angivna aspekterna samtidigt. Verket lägger härmed fram alternativa förslag rörande avgiften till den allmänna tilläggs pensioneringen för perioden 1980–1984. Verket föreslår att uttaget ökas *antingen* med 0,25 % årligen så att avgiften år 1984 blir 13 % *eller* – med särskilt beaktande av kapitalmarknadens behov – med 0,25 % för år 1980 och 0,50 % årligen för tiden 1981–1984 så att avgiften sistnämnda år blir 14 %.

I handläggningen av detta ärende har, förutom undertecknad Åström, deltagit överdirektören Sjönell samt ledamöterna Albåge, Dockered, Mehr, Walander och Östlund.

Ledamoten Albåge har anmält avvikande mening (bilaga 1.1).

Därjämte har närvarit styrelsesuppleanterna Bartley och Stefanson, personalföreträdarna Söderquist och Tjärnberg, avdelningscheferna Örtengren, Ljungholm och Blom, t. f. avdelningschefen Söderberg samt byråchefen Eriksen. Särskilt yttrande av suppleanten Stefanson bifogas (bilaga 1.1).

L.-Å. Åström

T. Eriksen
föredragande

Reservation och särskilt yttrande

Reservation från herr Albåge till riksförsäkringsverkets beslut angående avgiftsuttag för allmän tilläggpension för åren 1980–1984

Jag kan inte ansluta mig till majoritetens förslag att öka avgiftsuttaget till ATP antingen med 0,25 %, årligen så att avgiften år 1984 blir 13 % eller med 0,25 % för år 1980 och med 0,50 % årligen för tiden 1981–1984, så att avgiften sistnämnda år blir 14 %.

Jag anser att regering och riksdag bör avvakta till efter 1984 med ökning av ATP-avgifterna. Företagen har i dag icke en sådan lönsamhet, att den tillväxt kan åstadkommas, som är grunden för att pensionsåtagandena skall kunna fullgöras. En återhämtning som är tillräcklig som grund för fortsatt tillväxt i samhällsekonomin torde ta flera år i anspråk.

De utredningar och analyser som Riksförsäkringsverket gjort visar med stor tydlighet vilka avsevärda krav på tillväxt som måste ställas på det svenska folkhushållet för att de aktiva generationerna i framtiden skall kunna bära de ökande pensionskostnaderna. Verkets huvudalternativ förutsätter en tillväxt i form av reallöneökning med 2 % per år. Även med så stor tillväxt blir den del av resurserna, som måste avdelas för pensioner, betydande – kanske 16–18 % av avgiftsunderlaget för år 2000 och 25 % av samma underlag för år 2020.

Endast om realräntan överstiger den reala tillväxten i samhällsekonomin kan avkastningen på fonden långsiktigt bidra till pensionsutbetalningarna. Avkastningen räcker annars inte till mer än att på sin höjd bibehålla fondens realvärde i en konstant relation till realinkomsterna och ATP-systemets reala pensionsförpliktelser. Ett överskott, som annat än övergångsvis kan bidra till att bestrida pensionsutgifterna, kan uppkomma endast vid, historiskt sett, mycket höga realräntor. Under senare år har avkastningen inte ens räckt till för att bevara fondens realvärde.

Fonden är till sin karaktär en buffertfond, som kan utjämna ojämnheter i inkomst- och utgiftsutvecklingen genom att fonden minskas under perioder då avgifterna annars hade behövt höjas särskilt starkt. En avgiftshöjning nu kan inte bidra till en lägre långsiktig avgiftsnivå. Den senare är helt bestämd av den långsiktiga utgiftsnivån. ATP-systemet är ett fördelningssystem. Den enda garantin för ATP-systemet är den vid varje tidpunkt aktiva generationen och dess möjligheter att betala till pensionärerna. Det skulle kunna hävdas att AP-fonderna i så fall har en annan uppgift, nämligen att skaffa kapital till näringslivet och på så sätt öka förutsättningarna för tillväxten. Även detta resonemang är till största delen ohållbart, eftersom något nytt kapital i samhället icke torde skapas enbart genom att AP-fonderna ökas.

Majoriteten för ett resonemang om att ATP-avgifterna behöver höjas

särskilt mycket för att tillfredsställa ett kortsiktigt kapitalbildningsbehov. Jag vill framhålla att det väsentliga i stället är behovet av lönsamhet i företagen. För närvarande finns stor outnyttjad kapacitet i företagen. Tillväxten kan alltså åstadkommas genom en ökning av kapacitetsutnyttjandet, vilket förutsätter en förbättring av företagens lönsamhet. Detta är alltså det första målet.

Jag vill vidare framhålla att det icke är nödvändigt att höja ATP-avgifterna under tiden 1980–1984 för att täcka pensionsutbetalningarna under dessa år. Det finns alltså utrymme att under dessa år genom stark återhållsamhet med avgifter på företagen ge dem möjlighet att återvinna lönsamheten. Omvänt gäller att om man lägger på avgifter i en period då lönsamheten är obefintlig, så försvårar och försenar man återhämtningen och minskar på det sättet möjligheterna att få en sådan uthållig tillväxt som kan garantera pensions-systemet.

Jag anser således att ATP-avgifterna icke bör höjas för perioden 1980–1984. De höjningar som på sikt blir nödvändiga bör anstå till efter 1984 och inpassas i tiden på ett sådant sätt att de icke belastar företagens lönsamhet och icke försvårar den tillväxt i samhällsekonomin, utan vilken ATP-pensionerna blir en utomordentligt stor andel av de samlade inkomsterna i samhället och därmed en väsentligt större belastning på de aktiva än som tidigare förutsetts.

Särskilt yttrande av suppleanten Stig Stefanson till riksförsäkringsverkets styrelses beslut den 16.12.1977 betr. förslag om avgiftsuttag till ATP.

Utgångspunkten för mina bedömningar av hur stort det framtida avgiftsuttaget skall vara är att gjorda pensionsåtaganden skall infrias. En nödvändig förutsättning härför är att näringslivet återfår sin lönsamhet och konkurrensförmåga och samhällsekonomin sin tillväxtkraft. För att detta skall kunna uppnås är det nödvändigt att kostnadsökningarna inom näringslivet hålles tillbaka.

Enligt min uppfattning har majoriteten i styrelsen inte tillräckligt beaktat dessa förhållanden. För att understryka vikten av relationerna mellan företagens förmåga att bära avgifterna och pensionssystemets möjligheter att infria gjorda pensionsutfästelser borde man ha föreslagit regeringen tre alternativa förslag. Det tredje borde ha inneburit ett oförändrat avgiftsuttag under periodens två första år samt högre avgifter upp till 13 procent under periodens slutskede. Detta alternativ skulle medföra en mindre tillväxt av AP-fonderna fram till 1984 utan att pensionerna därigenom skulle sättas i fara.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

Till Regeringen
Socialdepartementet

**Angående avgiftsuttag och förvaltningskostnadsandel för arbetsskade-
försäkring m. m. för åren 1980–1984**

Riksförsäkringsverket har att under innevarande år föreslå procentsats och förvaltningskostnadsandel för uttag av avgift enligt 7 kap. 3 § lagen (1976:380) om arbetsskade- och yrkesskade- försäkring för åren 1980–1984. För åren 1975–1979 gäller i särskild lag (1973:480) fastställd avgift till yrkesskade- försäkringen m. m. Procentsatsen för detta avgiftsuttag är 0,25 med 1/16 som förvaltningskostnadsandel.

Arbetsskade- försäkringens införande den 1 juli 1977

Fr. o. m. den 1 juli 1977 har lagen (1954:243) om yrkesskade- försäkring ersatts av lagen om arbetsskade- försäkring. Inom den tidigare försäkrings- formen fonderade medel på ca 1,7 miljarder kr. har därvid förts över till arbetsskade- försäkringsfonden. Dock skall även i fortsättningen såväl fond- bildningen som avgiftsfinansieringen vara anpassade till de gemensamma ersättningsförpliktelserna och förvaltningskostnaderna. Under den första femårsperioden 1980–1984, varom riksförsäkringsverket nu har att avge förslag, förväntas utbetalningarna till större delen bestå av ersättningar och kostnader hänförliga till skadefall från tid före den 1 juli 1977.

Fondutveckling fram till år 1980

Avgiftsperioden 1975–1979 har hittills inneburit försvagning av den relativa fondbehållningen. Som uttryck för sådan *fondstyrka* har här liksom i verkets fortsatta beräkningar angivits fondtillgångarna den 31 december i förhållande till den aktuella årskostnaden. Så täckte fondbehållningen den 31 december 1974 drygt 5 gånger 1974 års utgifter. Vid utgången av år 1977 beräknas motsvarande täckningsgrad (*fondstyrka*) vara begränsad till 2,6. Minskningen av fondstyrkan till hälften under åren 1975–1977 är i första hand föranledd av att utgiftsnivån under dessa år närmare fördubblats. För den nominella fondbehållningens del väntas endast en begränsad nedgång under dessa år.

Ytterligare nedgång av fondstyrkan – nu i kombination med en märkbar minskning även av den nominella fondbehållningen – är att vänta under åren 1978 och 1979. Enligt verkets beräkningar torde fondbehållningen den 31 december 1979 vara begränsad till drygt 1 000 milj. kr. och därvid täcka något över 1 års utgifter.

Framräkning 1980 (1977) – 1984

Fondminskning under den nuvarande avgiftsperioden till följd av den alltmer stigande utgiftsnivån har varit förutsedd. Så behandlades frågan om kostnadsökningarna till följd av nya ersättningsregler vid arbetsskador fr. o. m. den 1 juli 1977 och den förväntade samtidiga uppräknigen av äldre livränteförmåner i prop. 1975/76:197 (sid. 89). Sedan departementschefen där framhållit, att nya ersättningsregler ej bör föranleda någon ändring av avgiftsuttaget t. o. m. år 1979 och att täckning av underskott bör ske genom disposition av fondmedel, anför han:

När det gäller den närmaste tiden därefter skall riks försäkringsverket lägga fram förslag till avgiftsuttag närmast för femårsperioden 1980–1984. Det ges då tillfälle att på grundval av riks försäkringsverkets material ta ställning till frågan om vilket avgiftsuttag som i fortsättningen behövs med hänsyn till de nya ersättningsreglerna.

Mot bakgrund av detta upptar riks försäkringsverkets förslag alternativa lösningar för förstärkning av fondstyrkan under avgiftsperioden 1980–1984. En långsiktigare fondframräkning blir ej meningsfull så länge all erfarenhet om tillämpningen av de nya ersättningsreglerna saknas. Utbetalningar efter nya regler väntas börja överväga under andra hälften av 1980-talet.

Vid framräkningar 1980 (1977) – 1984 tillämpade förutsättningar kan sammanfattas enligt följande (*pp. 1–3*).

1 Allmänna beräkningsförutsättningar

Inkomstutveckling

Såväl försäkringens avgiftsinkomster som dess utgifter är i väsentlig mån beroende av löneläge och basbeloppets storlek. Framräkningar har utförts under olika antaganden om utvecklingen av dessa faktorer. Utvecklingen av fondstyrkan under åren 1980–1984 har ej visat sig märkbart påverkas av ändrat antagande om prisstegring. Däremot har antagande om högre reallöneuppgång (inkomstökning – prisstegring) medfört förstärkning av fondstyrkan.

Beräkningar utgående från årlig inkomstökning på 9,5 % och årlig prisstegring på 7,5 % (alt. A) redovisas. Även framräkningar vid samma prisutveckling men utan antagande om reallöneförbättring (alt. B) redovisas.

Alternativ	A	B
Årlig nominell inkomstökning, %	9,5	7,5
Årlig konsumentprisstegring, %	7,5	7,5

Fondränta och kursförlust

Arbetskadeförsäkringsfondens nuvarande tillgångar förväntas ge ränteavkastning på 6,25 %/år. Av likviditetsskäl erforderliga avyttringar av fondmedel har förutsatts medföra kursförluster på 15 %. Nyplacering av fondmedel, som aktualiseras först under avgiftsperioden 1980–1984, har förutsatts ske efter en årlig ränteavkastning på 9,5 %.

Utgångsläge år 1978

Avgiftsunderlaget år 1978 har beräknats till 180 000 milj. kr. (alt. A) sedan försäkringsbeståndet utvidgats med kategorin egna företagare.

Basbeloppet i januari 1978 har förutsatts uppgå till 12 200 kr.

Fondbehållningen den 1 januari 1978 har beräknats till ca 1 600 milj. kr.

2 Utgående ersättningar*Nuvarande livränteförpliktelser*

Vid avveckling av det nuvarande livräntebeståndet till följd av dödsfall har tillämpats statistiska centralbyråns värden för befolkningsdödlighet. Jämsides med denna avveckling har beaktats övergångsvis tillkommande livränteförmåner hänförliga till skadefall från tid före den 1 juli 1977. Vad härvid gäller redan inkomna men ej behandlade samt ytterligare förväntade anmälningar om yrkesskador av annan orsak än olycksfall (s. k. yrkessjukdomar) har bearbetningen av dessa förutsatts ske i jämn takt (ca 4 000 livräntor/år) under åren 1977–1983.

Ersättningar enligt arbetsskadeförsäkringslagen

Inkomstbortfall till följd av arbetsskador inträffade efter den 30 juni 1977 skall ersättas till 100 % (inom inkomstgränsen 7,5 basbelopp). Därav föranledd kostnadsuppgång väntas på livräntesidan bli motverkad av nedgång i antalet ersättningsfall samt av nya regler om samordning med utgående pensionsförmåner. (Mera långsiktig begränsning följer av livräntornas upphörande vid 65 års ålder.)

Nedgång i antalet ersättningsfall förväntas bli särskilt märkbar vad gäller vissa kategorier av tidigare ur medicinsk synpunkt ersättningsbara yrkessjukdomsfall. Utbetalning av nettolivräntor (efter samordning med förtids- och familjepensioner) beräknas för efterlevandelivräntors del innebära kostnads-sänkning i jämförelse med ersättningar enligt yrkesskadeförsäkringslagen. För egenlivräntors del beräknas den genomsnittliga nettolivräntan till 80 % av vad eljest skulle ha utgått.

Vid beräkning av de till arbetsskadeförsäkringslagen hänförliga årliga

livräntebetalningarna har beaktats förskjutningen mellan skadear och utbetalningsår. Hänsyn har tagits även till den förväntade ekonomiska reaktiveringen. För änkelivräntors del har förutsatts avgång genom omgifte i enlighet med statistiska centralbyråns tabellvärden.

Sjukpenningkostnaderna stiger genom höjningen av ersättningsnivån från 90 % till 100 %. Inräknat tidigare skadefall förväntas antalet dagar med sjukpenningersättning i inledningsskedet uppgå till ca 1,0 milj. per år.

3 Förvaltningskostnader

För avgiftsperioden 1975–1979 är förvaltningskostnadsandelen som nämnts fastställd till 1/16 av avgiftsuttaget på 0,25 %. År 1978 kommer detta att motsvara ca 27 milj. kr. Ersättningsfrågor i anslutning till arbetsskadeförsäkringslagen handhas av försäkringskassorna. Kostnaden för den decentraliserade handläggningen av nya skadefall förväntas dock ej helt bli täckt av den samtidiga kostnadsbegränsningen för verkets del. Verket har vid bedömning av försäkringskassornas kommande arbetsuppgifter särskilt beaktat den alltmer ökande tidsåtgången vid handläggning av ersättningsfrågor i anledning av olika sjukdomsfall. Riksförsäkringsverkets egen balans av ej genomgångna yrkessjukdomsfall har bidragit till att verkets och försäkringskassornas sammanlagda förvaltningskostnader har till år 1979 bedömts stiga med ca 25 %. Utgående från en i stort sett oförändrad arbetsvolym även under avgiftsperioden 1980–1984 och förvaltningskostnadernas följsamhet till lönekostnaderna anser verket, att den kommande förvaltningskostnadsandelen bör anpassas till en kostnadsuppgång på ca 25 %.

Utförda kalkyler

Verkets beräkningar redovisas i tabeller som tagits in i en särskild bilaga¹. I anslutning till inkomstutvecklingsalternativen har beräkningarna delats upp på tabellerna A resp. B. Beräkningarna har baserats på olika avgiftsuttag för perioden 1980–1984. (Numrering av tabellerna har skett efter det förutsatta avgiftsuttaget i hundradelar procent. För avgiftsuttag 0,50 % föreligger sålunda tabellerna A:50 och B:50.)

I varje tabell redovisas:

I. Inkomster (exkl. fondavkastning) och utgifter samt utfall

II. Ränte- och fondbelopp samt fondstyrka

Resultaten av beräkningarna vad gäller utvecklingen av *fondstyrkan* (= fondbildningen den 31 december i förhållande till den aktuella årskostnaden, dvs. det antal år, varunder fortsatt utbetalning på denna kostnadsnivå skulle kunna ske från fonden utan ytterligare tillskott av vare sig avgifter eller räntor) under avgiftsperioden 1980–1984 sammanfattas nedan.

¹ Här har tagits med endast tabellerna A:60 och B:60.

Avgiftsuttag i %:	Fondstyrka den 31 december					
	0,45	0,50	0,55	0,60	0,65	0,70
Alt. A 1979	1,3	1,3	1,3	1,3	1,3	1,3
1984	1,2	1,9	2,5	3,1	3,7	4,3
Alt. B 1979	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
1984	0,9	1,5	2,1	2,6	3,2	3,8

Vid oförändrat avgiftsuttag – 0,25 % – utförda beräkningar har visat, att fonden blir helt förbrukad kring årsskiftet 1981/82. Den 31 december 1984 föreligger det då en skuld motsvarande ca 1,5 års kostnader (fondstyrka – 1,5).

Verkets bedömning och förslag

Den vid utgången av den nuvarande avgiftsperioden återstående fondbildningen förväntas täcka endast drygt 1 års utbetalningar. För undvikande av ytterligare nedgång av fondstyrkan under avgiftsperioden 1980–1984 erfordras ett avgiftsuttag mellan 0,45 % och 0,50 %. Enligt verkets förmenande bör emellertid i första hand ställas frågan om en så låg fondbildning kan anses vara tillfredsställande under ytterligare en avgiftsperiod. Sammanställningen ovan visar, att vid årlig reallöneförbättring med 2 % skulle en fondbildning täckande ca 3 resp. 4 års utbetalningar uppnås vid avgiftsuttag på 0,60 resp. 0,70 % (alt. A). Vid utebliven reallöneförbättring (alt. B) skulle motsvarande fondbildningar förutsätta avgiftsuttag på 0,65 resp. 0,75 %.

Med hänsyn till uppgången av förvaltningskostnaderna med ca 25 % beräknas förvaltningskostnadsandelen vid avgiftsuttaget 0,50 % till 1/25. Vid avgiftsuttag på 0,60 resp. 0,70 % skulle förvaltningskostnadsandelen utgöra 1/30 resp. 1/35.

Som framgår av ovanstående redovisning beräknas ett avgiftsuttag på 0,60 % under avgiftsperioden 1980–84 medföra en ökning av fonden så att den förslår till omkring 3 års utbetalningar i stället för drygt ett års. Detta innebär att fondstyrkan vid utgången av år 1984 skulle vara av ungefär samma storlek som vid utgången av år 1977. Som tidigare påpekats är den långsiktiga bedömningen osäker, eftersom man saknar erfarenhet av den nya lagstiftningen. Mot bakgrund av denna osäkerhet bör ej fondstyrkan tillåtas bli alltför låg. Verket föreslår därför, att avgiftsuttaget till arbetsskadeförsäkringen fastställs till 0,60 % för perioden 1980–84, vilket innebär en höjning med 0,35 procentenheter av gällande uttag.

Beträffande förvaltningskostnadsandelen föreslår verket att denna skall utgöra 1/30 av avgiftsuttaget.

I handläggningen av detta ärende har, förutom undertecknad Åström,

deltagit överdirektören Sjönell samt ledamöterna Albåge, Dockered, Mehr, Walander och Östlund.

Ledamoten Albåge har avgett särskilt yttrande (bilaga 2.1).

Därjämte har närvarit styrelsesuppleanterna Bartley och Stefanson, personalföreträdarna Söderquist och Tjärnberg, avdelningscheferna Örtengren, Ljungholm och Blom, t. f. avdelningschefen Söderberg och byråchefen Eriksen.

L.-Å. Åström

T. Eriksen
(föredragande)

Tabell A:60 (till bilaga 2)

Inkomstökning	9,5 %	Basbelopp 12 200 kr. i januari 1978
Konsumentprisstegring	7,5 %	
Avgiftsuttag		
1977-1979	0,25 %	
1980-1984	0,60 %	
därav förvaltnings-		
kostnadsandel		
1977-1979	1/16	
1980-1984	1/30	

I. Inkomster (exkl. fondavkastning) och utgifter samt utfall i milj. kr.

År	Inkomster exkl. fond- avkastning	Utgifter				Summa utgif- ter	Utfall exkl. fondav- kastning (2)-(7)
		Invalid- livräntor	Efterle- vandeliv- räntor	Sjukpen- ning o lä- karvård	Förvalt- nings- kostnader		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1977	399,7	331,4	90,7	160,0	24,8	606,9	-207,2
1978	438,9	429,1	110,4	176,0	27,2	742,7	-303,8
1979	480,3	492,0	117,0	183,8	29,8	822,6	-342,3
1980	1 201,4	568,8	124,3	189,5	41,5	924,1	+277,3
1981	1 351,6	668,7	132,6	195,0	45,9	1 042,2	+309,4
1982	1 532,3	767,5	141,5	200,5	51,0	1 160,5	+371,8
1983	1 677,4	848,2	151,3	205,6	55,8	1 260,9	+416,5
1984	1 836,1	803,2	162,1	210,7	61,1	1 237,1	+599,0

Nyplaceringsränta	9,5 %
Övrig fondränta	6,25 %
Kursförlust på underskott	15 %

II. Ränte- och fondbelopp i milj. kr. samt fondstyrka

År	Fondränta	Fond den 31/12 efter ev. kurs- förluster	Fondökning (+)/ fondminskning (-)	Fondstyrka (= fond den 31/12 i förhållan- de till årets utgifter)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1977	103,8	1 598,4	-121,6	2,6
1978	92,4	1 349,7	-248,7	1,8
1979	74,9	1 035,1	-314,6	1,3
1980	75,4	1 387,8	+352,7	1,5
1981	110,6	1 807,8	+420,0	1,7
1982	153,2	2 332,8	+525,0	2,0
1983	205,6	2 954,9	+622,1	2,3
1984	271,6	3 825,5	+870,6	3,1

Tabell B:60 (till bilaga 2)

Inkomstökning	7,5 %	Basbelopp 12 200 kr. i januari 1978
Konsumentprisstegring	7,5 %	
Avgiftsuttag		
1977-1979	0,25 %	
1980-1984	0,60 %	
därav förvaltnings-		
kostnadsandel		
1977-1979	1/16	
1980-1984	1/30	

I. Inkomster (exkl. fondavkastning) och utgifter samt utfall i milj. kr.

År	Inkomster exkl. fond- avkastning	Utgifter				Summa utgif- ter	Utfall exkl. fondav- kastning (2)-(7)
		Invali- d- liv- räntor	Efterle- vandeliv- räntor	Sjukpen- ning o lä- karvård	Förvalt- nings- kostnader		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1977	399,7	331,4	90,7	160,0	24,8	606,9	-207,2
1978	435,3	429,1	110,4	175,9	27,0	742,4	-307,1
1979	468,1	491,6	116,9	183,4	29,0	820,9	-352,8
1980	1 148,7	567,3	124,1	188,7	39,8	919,9	+228,8
1981	1 269,5	664,9	132,0	193,7	43,2	1 033,8	+235,7
1982	1 414,1	760,0	140,2	198,6	47,0	1 145,8	+268,3
1983	1 520,1	835,2	149,1	203,2	50,6	1 238,1	+282,0
1984	1 633,9	783,0	158,8	207,6	54,4	1 203,8	+430,1

Nyplaceringsränta	9,5 %
Övrig fondränta	6,25 %
Kursförlust på underskott	15 %

II. Ränte- och fondbelopp i milj. kr. samt fondstyrka

År	Fondränta	Fond den 31/12 efter ev kurs- förluster	Fondökning (+)/ fondminskning (-)	Fondstyrka (= fond den 31/12 i förhållan- de till årets utgifter)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1977	103,8	1 598,4	-121,6	2,6
1978	92,3	1 345,7	-252,7	1,8
1979	74,2	1 017,9	-327,8	1,2
1980	72,8	1 319,5	+301,6	1,4
1981	102,2	1 657,4	+337,9	1,6
1982	136,0	2 061,7	+404,3	1,8
1983	175,6	2 519,3	+457,6	2,0
1984	224,6	3 174,0	+654,7	2,6

*Bilaga 2.1**Särskilt yttrande av ledamoten Albåge till riksförsäkringsverkets beslut angående avgiftsuttag och förvaltningskostnadsandel för arbetsskadeförsäkring m. m. för åren 1980–1984*

Enligt 7 kap. 3 § lag om arbetsskadeförsäkring skall försäkringen finansieras med en avgift, vars procentsats fastställs i lag. Procentsatsen skall vara så avvägd att avgifterna tillsammans med andra tillgängliga medel täcker ersättningar och kostnader enligt arbetsskadelagen samt vissa andra lagar jämte förvaltningskostnader och behövlig fondbildning. Riksförsäkringsverket skall föreslå procentsats och förvaltningskostnadsandel.

Mot den angivna bakgrunden kan jag icke annat än biträda riksförsäkringsverkets bedömning och förslag som jag finner välgrundat vad beträffar arbetsskadeförsäkringens behov av medel och av lämplig fondbildning.

Från mera allmänna utgångspunkter vill jag emellertid beklaga att denna typ av kostnadshöjningar måste föreslås i en tid då näringslivets lönsamhets-situation är ytterst bekymmersam och då i själva verket en reduktion av olika pålagor skulle behövas för att ge möjligheter för företagen att återvinna lönsamheten och därmed åter skapa underlag för den tillväxt i samhälls-ekonomi utan vilken bl. a. de sociala åtagandena inte kan fullgöras. Från dessa utgångspunkter skulle det enligt min mening vara bäst *antingen* att arbetsskadeförsäkringslagen kunde ändras och försäkringens finansiering sökas i statsbudgeten, varvid arbetsskadeförsäkringens medelsbehov finge prövas tillsammans med andra utgiftsslag i budgeten *eller att* – om fortsatt finansiering med arbetsgivaravgift väljs – beslutet om höjning av denna avgift följdes av beslut om motsvarande reduktion av någon annan kostnadspost för företagen.

Bilaga 3

Remissammanställning

1 Förslaget om uttag av avgift till ATP för åren 1980–1984

Riksförsäkringsverkets förslag om förhöjt avgiftsuttag enligt alternativ I, dvs. en höjning med 0,25 % per år, tillstyrks av *Svenska kommunförbundet*, *Landstingsförbundet*, *Landsorganisationen i Sverige (LO)* och *Centralorganisationen SACO/SR*.

LO finner det ofrånkomligt att acceptera en viss höjning av ATP-avgiften under den aktuella perioden och tillstyrker därför alternativ I med hänsyn till behovet av andra förbättringar inom ett begränsat utrymme och till att även avgiften för arbetsskadeförsäkringen föreslås höjd. LO avser att återkomma till lämpliga åtgärder beträffande kapitalförsörjningen och en väl avvägd balansskapande politik i samband med behandlingen av betänkandet från kapitalmarknadsutredningen. *Svenska kommunförbundet* och *Landstingsförbundet* tillstyrker alternativ I närmast ur försäkringsteknisk synvinkel. De båda förbunden har inte funnit anledning att gå in på en bedömning av alternativ II. Ledamöter för moderata samlingspartiet har reserverat sig i de båda förbundens styrelser. *SACO/SR*, som förordar alternativ I, gör detta mot bakgrund av att det i nuvarande situation är angeläget för näringslivet att återhämta sig för att uppnå fullt kapacitetsutnyttjande. Samtidigt framhåller emellertid organisationen att det utan tvekan också är angeläget med ett kortsiktigt kapitalbildningsbehov, varför en ytterligare höjning skulle vara motiverad. *SACO/SR* återkommer i denna fråga i samband med remissbehandlingen av kapitalmarknadsutredningens förslag.

Riksrevisionsverket, som lämnar riksförsäkringsverkets förslag utan erinran, anför att såvitt verket kan bedöma synes de förutsättningar riksförsäkringsverket utgått från vid beräkningarna av avgiftsunderlagets och förmånsutbetalningarnas utveckling inte realistiska som underlag för beslut om avgiftsuttaget för perioden 1980–1984. Fondernas storlek och avgiftsuttag är emellertid faktorer av icke oväsentlig betydelse för hela samhällsekonomin. Frågan om avgiftsuttaget vid olika tillfällen kan därför inte ses som en försäkringsekonomisk fråga.

Riksförsäkringsverkets förslag om förhöjt avgiftsuttag med 0,25 % under år 1980 och 0,50 % för åren 1981–1984, alternativ II tillstyrks av *Försäkringsinspektionen* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)*.

Försäkringsinspektionen tillstyrker de båda alternativen, men från bl. a. försäkringstekniska synpunkter förordar inspektionen alternativ II, bl. a. med hänvisning till en viss säkerhetsmarginal. Inspektionen, som begränsar sitt yttrande till en bedömning av avgiftsfrågan från försäkringssystemets synpunkt, framhåller att man inte kan få ett entydigt svar på avgiftsberäkningsproblemet genom att tillämpa ekonomiska kriterier av i försäkringsrö-

relse eljest vanligt slag. Inspektionen har därför ansett det vara av värde med en bedömning med hänsyn till önskvärdheten av att i ett längre tidsperspektiv få en stabil avgiftsnivå vid oförändrat förmånssystem.

TCO pekar bl. a. på motiv vid sidan av de rent försäkringsmässiga och anför att vid införandet av ATP skulle en fondbildning ske med ett samhällsekonomiskt syfte. Med denna utgångspunkt förordar därför organisationen alternativ II och man har därvid utgått från att en förbättring av konjunkturen kommer till stånd. Med hänvisning till den osäkra situationen i svensk ekonomi bl. a. vad gäller antaganden av reallöneutveckling vill organisationen understryka nödvändigheten av att riksförsäkringsverket fortlöpande följer utvecklingen och föreslår erforderliga åtgärder, om den ekonomiska situationen och/eller förändrat utnyttjande av förmånerna skulle kräva det.

Riksförsäkringsverkets förslag avstyrks av *Svenska arbetsgivareföreningen* (SAF), *Handelns arbetsgivarorganisation* (HAO), *Sveriges hantverks- och industriorganisation* (SHIO), *Svenska företagens riksförbund* och i princip *Lantbrukarnas riksförbund* (LRF).

SAF anser att ATP-avgiften inte bör höjas för perioden 1980–1984. De höjningar som på sikt blir nödvändiga bör anstå till efter år 1984 och inpassas i tiden på ett sådant sätt att de inte belastar företagens lönsamhet och försvårar den tillväxt i samhällsekonomin utan vilken ATP-pensionerna blir en väsentlig större belastning på de aktiva än som tidigare förutsetts. *SAF* anför vidare bl. a. att ur pensioneringens synpunkt behöver fondernas storlek inte öka ytterligare. Den nuvarande avgiften täcker utbetalningarna under den aktuella perioden. Det väsentliga på sikt måste vara att eftersträva en sänkning av företagens kostnader i form av offentliga avgifter i syfte att stödja sysselsättningen. *HAO* ansluter sig till de synpunkter *SAF* framfört i sitt remissyttrande.

SHIO hemställer om att ingen ändring sker av ATP-uttaget fram t. o. m. 1984. Organisationen anser det nödvändigt att näringslivet återfår sin konkurrenskraft för att verkets antagande om en 2 % årlig reallöneökning skall vara rimlig. Stimuleras inte näringslivet finns en betydande risk för att produktivitetstillväxten förblir låg och reallönetillväxten i det närmaste obefintlig. Behovet av ökningar av avgiftsuttaget blir då än större räknat i fasta priser. En utgångspunkt för organisationen har varit att gjorda pensionsåtaganden skall infrias. Organisationen betonar därför att ett oförändrat ATP-uttag t. o. m. år 1984 på intet sätt sätter ingångna pensionsutfästelser i fara.

Svenska företagens riksförbund kan inte biträda riksförsäkringsverkets förslag. Svenskt näringsliv kan inte belastas med avgiftsökningen i den lönsamhetssituation som nu råder. Att höja ATP-avgifter under åren 1980–1984 utan åtminstone motsvarande minskning av andra arbetsgivaravgifter måste anses uteslutet. En höjd ATP-avgift skulle äventyra ATP-reformen på sikt och förbundet vill därför bestämt avstyrka den föreslagna

avgiftshöjningen.

LRF anser att ATP-avgiften bör bestämmas till 0,25 % åren 1980–1982 samt att avgiftshöjningen bör kombineras med motsvarande sänkning av andra, icke försäkringsmässigt betingade avgifter eller skatter. Som motiv för detta anför förbundet att varje förslag till avgiftshöjning måste prövas synnerligen ingående och en prioritering måste ske med avseende på andra samhällsåtaganden. Samtidigt är det angeläget att ATP-reformen inte äventyras. Med hänsyn till att RFV:s beräkningar av det framtida avgiftsuttaget grundar sig på flera osäkra antaganden måste avgiftsfrågan ägnas fortsatt skärpt uppmärksamhet. Den nuvarande femårsperioden för fastställelse av ATP-avgift bör förslagsvis kortas ner till t. ex. tre år.

2 Förslaget om avgiftsuttag och förvaltningskostnadsandel för arbetsskadeförsäkringen åren 1980–1984

Riksförsäkringsverkets förslag om förhöjd procentsats och förvaltningskostnadsandel för uttag av avgift till arbetsskadeförsäkringen lämnas utan erinran av *riksrevisionsverket* och *försäkringsinspektionen*. Förslaget tillstyrks av *Svenska kommunförbundet*, *Landstingsförbundet*, *LO*, *TCO* och *SACO/SR*.

Riksrevisionsverket har inget att erinra mot riksförsäkringsverkets förslag angående procentsats och förvaltningskostnadsandel enligt arbetsskadeförsäkringslagen för åren 1980–1984, så länge verket saknar erfarenheter av de nya ersättningsreglernas konsekvenser. *Försäkringsinspektionen* har heller inget att erinra mot det framlagda förslaget.

Svenska kommunförbundet tillstyrker riksförsäkringsverkets förslag men framhåller samtidigt att kommunerna befinner sig i en svår ekonomisk situation och att en höjd avgift till arbetsskadeförsäkringen skulle medföra kostnadsstegringar för kommunerna. Förbundet förutsätter att höjda avgifter kommer att beaktas och vägas in i avtalsuppgörelserna. *Landstingsförbundet* tillstyrker förslaget mot bakgrund av att förbundet har ett bedöma utvecklingen av arbetsskadeförsäkringen i egenskap av arbetsgivare.

De tre löntagarorganisationerna *LO*, *TCO* och *SACO/SR* tillstyrker verkets förslag. *TCO* delar riksförsäkringsverkets uppfattning att fondstyrkan inte bör tillåtas bli alltför låg med hänsyn till den osäkerhet som föreligger beträffande framtida skadekostnader.

Verkets förslag avstyrks av *SAF*, *HAO* och i princip av *LRF* samt *Sveriges företagares riksförbund*.

SAF har inga invändningar mot de beräkningar riksförsäkringsverket gjort men anser att en något lägre fondstyrka bör kunna accepteras från försäkringens synpunkt. Föreningen anför vidare att med hänsyn till näringslivets nuvarande kostnadsläge är det uteslutet att under de närmaste åren öka avgiftsbelastningen på företagen och förslaget avstyrks därför bestämt. För att åstadkomma den tillväxt i samhällsekonomi som behövs

för att klara de socialpolitiska åtagandena måste företagens konkurrenskraft förbättras avsevärt. *HAO* ansluter sig till de synpunkter *SAF* anfört.

LRF anser att avgiftsuttaget bör kunna begränsas till 0,50 % och att förvaltningskostnadsandelen bör fastställas till 1/25 av avgiftsuttaget. En sådan avgiftshöjning bör vara tillräcklig eftersom den täcker ca två års utbetalningar. Härutöver anser förbundet att en avgiftshöjning bör kombineras med motsvarande sänkning av andra icke försäkringsmässigt betingade avgifter eller skatter.

Svenska företagares riksförbund ansluter sig till verkets förslag men kräver samtidigt att motsvarande utrymme skapas genom en sänkning av andra arbetsgivaravgifter. Förbundet framhåller att svenskt näringsliv inte tål en höjning av den totala avgiftsnivån.

3 ATP-poäng på vissa bidrag till konstnärer

Pensionskommitténs förslag att vissa konstnärsbidrag skall grunda rätt till ATP som inkomst av annat förvärvsarbete och att den som utbetalar bidraget skall vara skyldig att betala på bidraget belöpande avgifter till socialförsäkringarna m. m. tillstyrks eller lämnas utan erinran av *statens kulturråd*, *konstnärsnämnden*, *styrelsen för Sveriges författarfond*, *TCO*, *SAF*, *Sveriges industriförening*, *Försäkringskasseförbundet* och *KLYS*.

Styrelsen för Sveriges författarfond framhåller att de femåriga arbetsstipendier som ur biblioteksersättningsanslaget utdelas av styrelsen spelar samma roll för de litterära yrkesutövarna som de fleråriga beskattade konstnärsbidragen för övriga konstnärsgrupper. Styrelsen finner det därför självklart att även författarfondens långtidsstipendier skall grunda rätt till ATP. *Statens kulturråd*, *TCO* och *KLYS* framför liknande uppfattning.

Konstnärsnämnden förutsätter att särskilda medel kommer att ställas till nämndens förfogande för avgiftsfinansieringen så att utrymmet för utdelning av konstnärsbidrag inte minskas.

Riksförsäkringsverket ställer sig tveksamt till förslaget att konstnärsbidrag i vissa fall skall bli pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete. Enligt verkets mening torde det uppstå färre administrativa problem om bidragen blir pensionsgrundande inkomst av anställning. Den av kommittén föreslagna lösningen skulle innebära att den pensionsgrundande inkomst, som beräknats på grund av konstnärsbidraget skulle komma att undanröjas om den pensionsgrundande inkomsten undanröjs på grund av omdebitering till följd av bristande avgiftsbetalning. Kommitténs förslag skulle också innebära att försäkrad med gällande undantagande inte får bidraget pensionsgrundande. Något avsteg från nu gällande princip att inkomst av anställning motsvaras av avgiftsskyldighet för arbetsgivaren medan för inkomst av annat förvärvsarbete utgår egenavgifter bör enligt verket inte komma i fråga.

Även *rikskattverket* anser att för det fall konstnärerna inte själva skall betala avgifter på konstnärsbidragen bidragen bör betraktas som inkomst av

anställning enligt 11 kap. 2 § AFL.

Enligt *kammarrätten i Jönköping* bör i själva lagtexten preciseras vilka bidrag som är pensionsgrundande i stället för att ge regeringen fullmakt att bestämma härom.

4 Utvidgning av underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter m. m.

Företagsskatteberedningen har föreslagit att värdet av naturaförmån i form av rätt för arbetstagare att för privat bruk få utnyttja av arbetsgivaren tillhandahållen bil skall inräknas i avgiftsunderlaget för arbetsgivaravgiften och att värdet av förmånen skall ingå i beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst och pensionsgrundande inkomst för tilläggspension.

Beredningens förslag har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av *riksförsäkringsverket, rikssrevisionsverket, riksskatteverket, kammarrätten i Göteborg, länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala, Gotlands, Blekinge, Älvsborgs, Värmlands, Västernorrlands och Jämtlands län, Centralorganisationen SACO/SR, Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Svenska kommunförbundet, Sveriges advokatsamfund och Sveriges föreningsbankers förbund.*

Förslaget avstyrks av *länsstyrelsen i Göteborgs- och Bohus län, Svensk industriförening, Svenska arbetsgivareföreningen, Sveriges hantverks- och industriorganisation, Sveriges industriförbund och Sveriges bilindustri- och bilgrossistförening.*

Flertalet av de remissinstanser som har tillstyrkt eller lämnat beredningens förslag utan erinran godtar att bilförmånens värde beräknas efter en schablon på grundval av bilens prisklass enligt riksskatteverkets anvisningar och en antagen årlig privat körsträcka av 1 000 mil. Bl. a. *länsstyrelsen i Blekinge län* ifrågasätter dock om inte schablonen bör göras än mer generell och förmånen alltid antas avse bil i grupp III. Företagens bilbestånd skulle därigenom inte behöva gruppindelas och ett betungande arbete till följd av att förmånstagnarna under ett år kan ha haft förmån av fri bil tillhörande olika prisklasser undviks. Även ur kontrollsynpunkt skulle detta medföra förenklingar.

Beredningens förslag att det schablonmässigt beräknade värdet skall tillämpas även vid förmånsberäkningen har inte mött någon erinran när det gäller den sjukpenninggrundande inkomsten. Såvitt avser den pensionsgrundande inkomsten menar dock bl. a. *riksförsäkringsverket, riksskatteverket, några länsstyrelser och SACO/SR* att i likhet med vad som nu gäller för naturaförmåner i form av bostad och kost, det värde som fastställs vid taxeringen bör vara avgörande.

Enligt *riksskatteverket* bör det klargöras såväl beträffande avgifts- som förmånssidan hur det skall förfaras i de fall arbetstagaren ersätter arbetsgivaren för förmånen eller del därav.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län medger att det finns principiella skäl som talar för att värdet av bilförmån skall inräknas i avgiftsunderlaget. Med

hänsyn till läget inom den svenska bilindustrin bör frågan enligt länsstyrelsen skjutas på framtiden. De praktiska svårigheter förslaget är förenat med till följd av variationer i förmånens storlek och omfattning har inte beaktats av beredningen. Länsstyrelsen förordar en ytterligare utredning av förslagets effekter.

Sveriges bilindustri- och bilgrossistförening hävdar att arbetsgivaravgifter på bilförmåner skulle innebära ett hårt slag mot den svenska bilmarknaden vilket skulle nödvändiggöra en omstrukturering av marknaden. Föreningen framhåller särskilt att en strikt schablonmässig behandling skulle leda till orimliga konsekvenser i de fall förmånstagaren betalar förmångsigaren viss ersättning för förmånen eller själv betalar driftskostnader m. m. Föreningen pekar också på de praktiska problem som kan uppkomma vid uppföljning och redovisning av bilbyten.

Innehåll

Regeringens proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
1 Förslag till lag om procentsatser för uttag av avgift under åren 1980–1984 till försäkringen för tilläggs pension	2
2 Förslag till lag om procentsats för uttag av avgift under åren 1980–1984 till arbetsskadeförsäkringen	2
3 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:381) om barnomsorg .	2
4 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	3
5 Förslag till lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring	11
6 Förslag till lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.	13
7 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring	15
8 Förslag till lag om ändring i lagen (1970:742) om lönegarantiavgift	16
9 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift	16
10 Förslag till lag om ändring i lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift	17
11 Förslag till lag om ändring i lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet	18
12 Förslag till lag om ändring i lagen (1975:335) om arbetsgivaravgift till arbetsmarknadsutbildningen	19
13 Förslag till lag om ändring i lagen (1975:358) om vuxenutbildningsavgift	21
14 Förslag till lag om ändring i lagen (1961:300) om avgift till sjöfolks pensionering	22
15 Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) .	23
16 Förslag till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)	24
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde 1979-03-15	28
1 Inledning	28
2 Avgifter för försäkringen för tilläggs pension.	30
3 Avgifter för arbetsskadeförsäkringen	33
4 Barnomsorgsavgift för egenföretagare	35
5 ATP-poäng på vissa bidrag till konstnärer	36
6 ATP-poäng på dagpenning till frivilliga inom totalförsvaret ...	38
7 Utvidgning av underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter m. m.	39
8 Upprättade lagförslag	42

9	Specialmotivering.....	42
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.....	42
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.....	44
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.	44
9.4	Förslagen till övriga lagändringar	45
10	Hemställan	45
11	Beslut.....	46
<i>Bilaga 1</i>	Riksförsäkringsverkets skrivelse den 16 december 1977 angående avgiftsuttag för allmän tilläggspension för åren 1980–1984.....	47
<i>Bilaga 2</i>	Riksförsäkringsverkets skrivelse den 16 december 1977 angående avgiftsuttag och förvaltningskostnadsandel för arbets-skadeförsäkringen m. m. för åren 1980–1984.....	65
<i>Bilaga 3</i>	Remissammanställning	74

